

Ph ầ n 2: Thích

Ph ầ ng H ị nói: “H ị ó b ầ n em không bao gi ờ nói ầ n t ầ yêu, yêu là t ầ xa v ầ i, n ầ ng n ầ bi t bao. B ầ n em ch ỉ nói thích, k ể c ầ thích c ầ ng là thích v ầ ng thích tr ầ m”.

1

Ph ầ ng H ị nói, cô là ng ườ i không gi ờ ng không nhan s ầ nh t trong s ầ t t ầ c ầ các bóng h ầ ng c ầ Tr ầ n T ầ m. N ầ u ph ầ i ầ a m t tính t ầ thì cùng l ầ m cô ch ỉ c ầ miêu t ầ là thanh tú.

Tôi r ầ t hi ầ u, cái g ầ i là thanh tú th ầ t ra c ầ ng ch ỉ là l ầ i khen theo phép l ầ ch s ầ . Hàm ngh ầ a sâu xa c ầ a câu nói này là, cô gái này không xinh ầ p, bình th ầ ng, r ầ t bình th ầ ng.

D ầ nhiên, tôi c ầ m th ầ y cô nói nh ầ v ầ y là h ầ i khiêm t ầ n. M ầ c dù Ph ầ ng H ầ i không ph ầ i là m ầ nhân s ầ c n ầ c h ầ ng tr ầ i, nh ầ ng r ầ t có duyên. Tôi c ầ m th ầ y v ầ p này c ầ a cô b ầ t ngu ầ n t ầ nh ầ ng chuy ầ n ầ x y ra trong quá kh ầ c ầ a cô, nh ầ ng tình c ầ m ó l ầ ng ầ ng l ầ i, t ầ o ra s ầ cu ầ n hút ầ c bi t trên con ng ườ i cô. B ầ i, tôi không bi t h ầ i m ầ i m y tu ầ i trông cô th ầ nào, không bi t tr ầ c khi tr ầ i qua m ầ i tình ó, cô có ầ c bi t nh ầ th ầ này không.

Còn Tr ầ n T ầ m, theo s ầ phân tích c ầ a tôi c ầ u y ầ ph ầ m vào s ầ ki ầ p ầ o hoa, ầ c r ầ t nhi ầ u h ầ ng nhan ng ầ ng m ầ . H ầ i ó b ầ t kì tr ầ ng c ầ p ba nào B ầ c Kinh c ầ ng có ng ườ i nh ầ v ầ y, ầ p trai, cao ráo, ch ầ i bóng gi ầ i, khá thông minh, b ầ n nói g ầ anh ta c ầ ng bi t, có ng ườ i còn h ầ c khá gi ầ i. H ầ tr ầ thành ầ i t ầ ng m ầ ng m ầ c ầ a các cô gái, h ầ c ầ ng là b ầ n ch ầ i không t ầ i c ầ a các chàng trai. Tóm l ầ i, h ầ m ầ i nguy ầ i c ầ a nhân gian.

Ph ầ ng H ầ i - cô gái có nhan s ầ c th ầ ng th ầ ng b ầ c trung chính là m ầ i tình u ầ c ầ Tr ầ n T ầ m, Ph ầ ng H ầ i t ầ m a mai r ầ ng, sau khi m ầ i ng ườ i bi t cô là ng ườ i yêu Tr ầ n T ầ m, thì h ầ u h ầ i cô v ầ i gi ầ ng r ầ t l ầ ki ầ u nh ầ : “H ầ ? C ầ u ta chính là Ph ầ ng H ầ i h ầ ?”. Nh ầ ng tôi ngh ầ chuy ầ n này th ầ t vô lí, n ầ u nói theo lu ầ t nhân qu ầ , thì ó không ph ầ i là nhìn th ầ u h ầ ng tr ầ n mà là cái duyên ầ c ầ s ầ p ầ t t ầ lâu mà thôi.

Không còn nghi ầ ng g ầ i n ầ a, Ph ầ ng H ầ i chính là cô gái mà Tr ầ n T ầ m ầ t ầ ng yêu, m ầ c dù nói nh ầ v ầ y có ph ầ n chua xót, nh ầ ng c ầ ng v ầ i s ầ c m ầ nh ầ n c ầ a tôi, tôi ngh ầ r ầ ng ch ầ c h ầ n c ầ u ta ầ t ầ ng yêu Ph ầ ng H ầ i r ầ t sâu s ầ c.

L n u tiên tên c a h c g n v i nhau, là trên m t góc thông báo ng trên trong báo n c a t B c Kinh bu i t i cu i th p k 1990. Lúc ó các tr ng c p ba có ti ng ho c có ti n B c Kinh th ng ng danh sách thí sinh trúng tuy n trên m t báo. Hai ng ị u thi vào tr ng ph thông trung h c, tên c a h ng ị hàng trên k hàng d i.

Ti p ó, h cùng c phân vào l p (1) c a kh i 10, lúc bi t nhau m i ch 16 tu i.

Th i gian u, Tr n T m không ý n chuy n trong l p còn có m t Ph ng H i, b i cô thu c m u ng ị quá i bình th ng, k c có ngh h c, c ng ch có giáo viên ch nhi m và cán b theo dõi s s c a l p bi t mà thôi.

Tr n T m c vào th ng c p ba vì thành tích h c t p xu t s c, h n n a l i có kinh nghi m làm cán b l p, nên ã c ch nhi m kh i ch n làm l p tr ng. H i ó c u là ng ị v a c th y cô quý m n, v a c b n bè tôn sùng, th nên c u không có th i gian ý n nh ng ng ị nh Ph ng H i.

S d Tr n T m chú ý n Ph ng H i là do hai c u b n thân Tri u Di p và Ki u Nhiên. Tri u Di p là ng ị ch i bóng r r t gi i c a l p, cao m t mét chín m y, tóc h i xo n t nhiên, hàm r ng tr ng, m i khi c i, khuôn m t nhìn r t r ng r . Nói nh l i Tr n T m thì c u ta không nên ch i bóng r mà nên i qu ng cáo cho hãng kem ánh r ng Colgate, hãng kem ánh r ng này kh i ph i gõ v sò n a, mà có th gõ th ng lên r ng theo t ng tu i c a c u ta, hi u ng qu ng cáo s chân th c, áng tin c y và lôi cu n khách hàng h n v sò r t nhi u.

Ki u Nhiên là m t nam sinh i m m, là l p phó sinh ho t kiêm cán b theo dõi s s c a l p, c u là ng ị do Tr n T m gi i thi u v i cô giáo ch nhi m khi m i b c vào n m h c m i. C u t n tâm l i ít nói, c c l p quý m n. Tr n T m cho r ng, trong t t c ám con trai, ch c ch n Tri u Di p s không giúp c vi c gì, ch có Ki u Nhiên là áng tin c y.

Tr n T m, Tri u Di p, Ki u Nhiên u cao nên b d n ng i bàn cu i, trong gi h c ba c u th ng xuyên nói chuy n, làm vi c riêng. Hôm ó trong gi h c, cô giáo g i Ph ng H i tr l i câu h i, Tri u Di p li n huých Tr n T m: “Này, ông ã nói chuy n v i b n kia bao gi ch a?”.

Tr n T m li n ng ng u lên, nói: “T không nh l m, hình nh ch a”.

“Còn ông thì sao? ã nói chuy n bao gi ch a?”. Tri u Di p li h i Ki u Nhiên.

“Nói r i, m y hôm tr c tr c nh t v i t b n h , sao v y?”. Ki u Nhiên tr l i.

“L l m! Khai gi ng c m t thág r i, con gái trong l p mình ch có nàg ó ch a nói chuy n v i tôi!”. Tri u Di p nói.

“V y h ?”. Tr n T m li c Ph ng H i m t cái, c u c ng ch có n t ng m h v cô b n này. Hôm ó là l n u tiên c u nhìn k , tuy nhiên c ng ch nhìn th y chi c bóng m nh d c a cô.

Th i chúng tôi h c c p ba, B c Kinh không r ng nh bây gi , khu v c vành ai b n là khu ng t gi a cánh ng bát ngát, nhà ai n m vành ai ba c ng ã b coi là xa r i, vành ai hai còn là ng bê tông, xe ch y trên ng t p n p, nh ng v c b n không có khái ni m t c ng, tuy n xe bus s 44 lao vun vút nh tàu l n siêu t c. H n n a h i ó i s ng c ng không cao nh bây gi , xe h i là xa x r t ít gia ình có. Vì th không có c nh v a n gi tan h c, c ng tr ng y xe ón con. H u nh m i ng i u i xe p ho c i xe bus i h c, trong tr ng ch có khu xe p có mái che, m i l p m t ô, hàng ngày các l p c ng i ph trách x p xe cho th ng hàng.

Lúc tan h c l y xe, úg hôm xe c a Ph ng H i gi a xe c a Tri u Di p và Tr n T m, nhìn th y hai c u b n cao to, cô li n ng ó không ng n n a. Tri u Di p l i r t nhi t tình, c u y Tr n T m ra, ch ng nh ng ra m t ch tr ng, c i r t t i, l hàm r ng tr ng, nói: “Ph ng H i, c u l y tr c i”.

Ph ng H i nhìn Tri u Di p b ng ánh m t s ng s t r i nói nh : “C m n c u”.

“Thôi t l y h c u”. Ph ng H i v a m khóa xong, Tri u Di p ã s n t i, không i cô tr l i, c u ta ã d t chỉ c xe p hãg Giant c a cô ra.

“Phi n c u quá”. Ph ng H i r t khách khí, c t o ra kho ng cách.

Nh ng d ng nh Tri u Di p không mu n nh v y, c u h i: “Ph ng H i, nhà c u âu?”.

“Song An”.

“Xa v y h ! Ra kh i c ng tr ng là i v phía ông úg không? Nhà t c Ngo i! B n mình cùng ng!”.

Tr n T m li n tr n m t nhìn c u ta, ngh b ng nhà ng i chuy n n c Ngo i t bao gi v y? Rõ ràng là Tri u Ngo i! T nhiên l i quay ngo t 360 !

“Th à”. D ng nh Ph ng H i không h t ra hào h ng, v n r t l nh nh t.

Tr n T m c i y n ý, lén gi ngón tay gi a lên. C u th m ngh b ng, Tri u Di p, nhà ng i thua ch a? Ng i ta không thích ch i bài ó!

Nh ị c u c ng li c Ph ị ng H ị m t cái, xét v t ng th , Tri u Di p không ph ị là ng ị ị áng ghét, c ng là anh chàng khá p trai, thông th ị ng nh ị ng lúc nh th này, con gái ị t ra đ th ị ng, nói: “V y h ? Hay quá nh !”, ho c là c ị nói “Th ị mình l ị cùng ị ng à!” g ị ó, còn cô, ch buông m t câu “Th ị à!”, né tránh, t a nh chú mèo con b g ị t mình, rõ ràng là không t nhiên.

“B n mình... v cùng nhau nhé?”. Tri u Di p c m th y r t h ng h t, g ị ng c ng không còn t ra ch c ch n n a.

“ ... c”. Ph ị ng H ị ng n ng m t lát r ị g t u nói.

Tri u Di p nh ị ng ị trút c gánh n ng, v ị d t xe u ị theo, tr c khi ị còn nháy m t v ị Tr n T m t v thách th c.

Tr n T m nhìn theo bóng h , nói chính xác h n là nhìn theo bóng Ph ị ng H ị, th n ng ị ra m t lát.

t nhiên c u phát hi n ra r ng, trong c c u c trò chuy n v a r ị, Ph ị ng H ị không m x a g ị n c u, th m chí không bu n ng c m t lên nhìn c u m t cái.

Tr ị ng F là tr ị ng ị u trong cách d y h c theo l ị m và cách qu n lí theo l ị khép kín. H u h t h c sinh B c Kinh u bi t t ị ng tr ị ng này. H ị u tr ị ng c a tr ị ng r t có u óc th ị ng m ị, n m x a ông là ng ị u tiên g ị ng cao ng n c giáo đ c t ch t, bám sát tình hình phát tri n. Thông qua nhi u bài tuyên truy n, y tr ị ng F v n ã im h ị l ng t ị ng lên t p u trong ngành giáo đ c.

H c sinh ã t ị ng truy n tai nhau m t câu chuy n v hi u tr ị ng c a tr ị ng F, ch ng là xe c a ông không may b h c sinh làm r ị sách t trên t ng xu ng. Lúc ó, câu u tiên mà ông nói khi bi t rõ tình hình là: “R ị xu ng xe không sao c , ng r ị xu ng u h c sinh c a tôi là c!”. T ó tr ị, v hi u tr ị ng này n ị lên nh c n, danh l ị b ị thu. So v ị ông, các phóng viên chuyên th ị ph ng s th t hi n nay c ng còn thua m t b c.

Vì qu n lí theo l ị khép kín nên tr ị ng c ng có nhi u quy nh, ị h c ph ị m c ng ph c, n sinh không c tót th , bàn h c ph ị c tr ị kh n tr ị bàn, ngay c g ị ngh tr a, n u không c cho phép c ng không c t t ị n r ị tr ị ng. T t c h c sinh u n tr a t ị tr ị ng, c m c t chung, hàng ngày các l p n nh n h p ng c m c a l p mình và mang v , sau ó m ị ng ị t chia thành nhóm, ng ị n c m theo bàn.

2

Tr a ngày th hai, ch a c s ị ng ý c a Tr n T m và Ki u Nhiên, Tri u Di p ã m r ị ng s ị thành viên trong bàn n c a b n h ị lên 5 ị ng ị.

“Kéo thêm chi c bàn n a ị! L y hai cái gh ị n a!” Tri u Di p sai Tr n T m.

“Làm gì v y?”.

“Hôm nay b n mình n tr a v ị Ph ị ng H ị và Môn Linh Th o!”.

“H ?”.

“Mau lên! Tôi và Ki u Nhiên còn ph ị l y c m cho b n h ị , ị ng ị ng ó n a”. Tri u Di p hào h ị ng ch y ị.

Tr n T m r a th m tám ị t ị tiên và con cháu ị sau c a Tri u Di p, m ị n c ị ng kê l ị bàn.

Môn Linh Th o có bi t hi u là Ti u Th o, là cô b n duy nh t trong l p c t m g ị là thân v ị Ph ị ng H ị, nh ị ng cái g ị là thân ị ây c ị ng ch bó h p trong ph m v ị cùng n c m, cùng ị v ị sinh gì ó. Nh ị ng Ti u Th o không l ị ng l nh Ph ị ng H ị, là m t cô gái dám ngh ị dám làm, ho t bát, d th ị ng. t m ị khai gi ị ng, cô l y ra m t cu n s ị , b o t t c b n bè trong l p cho s ị n tho ị nhà. H ị ó không có h c sinh nào dùng di ị ng, Nokia giá u 6.000 t tr ị lên, Erisson ch a sáp nh p v ị Sony, ra m u ị n tho ị g p ị giá 7.200 t , ch a nói n ị n tho ị di ị ng, ngay c máy nh n tin BP c ị ng ch ị ng bó ị âu ra. ây là nh ị ng th ị mà h c sinh c p ba dù m c ị ng ch ị ng dám. B n bè liên l c v ị nhau u dùng ị n tho ị bàn ị nhà. Chính vì v y t ị nhiên Ti u Th o ã quen v ị t t c ị các b n trong l p.

“Tri u Di p, n u c u ã m ị b n t ị n c m cùng thì t ị nay tr ị c u ph ị ch ị ng ị l y c m nhé!”.

“ ị ng ị n”. Tri u Di p g t u.

“Tr n T m, c u ph ị trách kê bàn, Ki u Nhiên ph ị trách lau bàn sau khi ị n xong”. Ti u Th o t ị p t c phân công.

Ki u Nhiên c ị không nói gì, Tr n T m nói: “Th c u... các c u... làm gì?”.

Nói n t “các c u”, Tr n T m d ị ng l ị m t lát, c b a c m Ph ị ng H ị không nói câu nào, c u v n ch a coi cô là m t thành viên c a nhóm.

“B n t ph ị trách v ị c n thôi!”. Ti u Th o l ị c ị, hai má lúm ị ng t ị n hi n ra, nhìn r t duyên: “Đ ị nhiên r ị, t ị n tay có th ị giúp các c u b ị kh n tr ị bàn ra”.

“C u c m i n i ! C u nhìn c u xem, m t bây gi to g p ôi m t Ph ng H i r i, n n a c n th n bi n thành heo y!”. Tri u Di p v a l y ngón tay v vào không khí v a nói.

“ áng ghét!”. Môn Linh Th o li n ném ngay t gi y n v a lau mi ng, r i cô l y tay che má nói v i gi ng h m h c: “Ph ng H i ch c cái m t nh , nhìn thì g y nh ng ng i nhi u th t l m”.

Ba c u b n li n a m t nhìn Ph ng H i, m t cô li n r n, môi h i m p máy, ng n ng i ra nh ng không nói gì.

Ki u Nhiên v i nhìn ra ch khác, ánh tr ng l ng, nói: “Tri u Di p, hôm nay ông t p gì v y?”.

“Không t p gì c !”. Tri u Di p quay sang nhìn Ph ng H i và c i t m t m: “Hôm nay b n mình v n v nhà cùng nhau nhé”.

“ ”. Ph ng H i li ng t u.

“H ? Các c u? Cùng v h ?”. Môn Linh Th o th t lên v i gi ng s ng s t: “Tri u Di p, nhà c u..

“Nhà t c Ngo i”. Tri u Di p nghi n r ng ng t l i cô b n.

Tr n T m li n li c Môn Linh Th o m t cái, cô li n hi u ý g t g t u, ra b ã hi u ra v n , c i r t ranh mẫnh.

“ , , c Ngo i”.

Trên ng v nhà, Tri u Di p nói chuy n r t rôm r .

C u không còn cách nào khác, n u c u không nói chuy n, hai ng i s yên l ng mãi nh v y, à không, có nói m t câu, lúc cu i chia tay nhau s nói: “V nhé...”.

Th nên c u ành ph i nói liên h i, nh ng c u c ng không c m th y v t v , s tr ng c a c u th nh t là ch i bóng, th hai là nói chuy n.

“Ph ng H i, c u l nh không?”.

“T không l nh”.

“Hay là t a g ng tay c a t cho c u? Không sao âu, ng ng i, t không l nh!”.

“Không c n âu, c m n c u”.

“Ph ng H i, c u có bi t không, t ã phá c m t k l c!”.

“Gì v y?”.

“T c p m t n c p hai r i c p ba, ch trong vòng m t tu n là t ã quen c h t v i các b n trong l p. Nh ng c u, c tháng li n không nói v i t câu nào!”.

“V y h ?”.

“ ! Có ph i c u ghét t không!”.

“Không”.

“Th thì t yên tâm r i, n u không th i c p ba c a t s có i u áng ti c y”.

Ph ng H i li n nhìn Tri u Di p, c i ng i ngùng.

Tri u Di p c ng c i, c u c m th y Ph ng H i r t thú v , không gi ng v i nh ng cô b n khác. M c dù l ng l , nh ng không gi t o. Có lúc t n ng n, r t d th ng.

“À, c p hai c u h c tr ng nào?”.

Ph ng H i t ng t phanh xe l i, h i m t câu r t c nh giác: “C u h i làm gì?”.

“H ?”. S thay i thái t ng t c a Ph ng H i ã khi n Tri u Di p khó thích nghi, rõ ràng v a nãy còn vui v tho i mái, ch trong tích t c ã u ám, l nh lũng.

“T ch ... ch h i... h i c p hai c u h c tr ng nào...”. C u l p b p nói.

“T không h c kh i trung h c c s c a tr ng mình, tr c ây t h c m t tr ng r t t ”. Ch c là Ph ng H i c ng c m th y không n, bèn áp m t câu r t dài.

“ , ch ng sao c . T c ng có h c c p hai tr ng mình âu, tr ng b n t còn t h n, t ng i m thi t t nghi p c p hai c a t c 556 i m mà ã là cao nh t tr ng r i, n u không có n ng khi u th thao thì t làm sao vào c tr ng mình”.

Tri u Di p t ng r ng cô t ti nên v i an i cô.

Ph ng H i li n ng ng u lên, c i ng i ngùng và nói v i gi ng kh n thi t: “T nay ng nh c n chuy n c p hai n a nhé, c u c ng ng nói v i ng i khác có c không?”.

“Ok, b n mình cùng gi bí m t, ngo c tay m t tr m n m không thay i!”.
Tri u Di p th ch c nh inh óng c t.

T hôm ó tr i, Ph ng H i ã b t u th c s ch i thân v i Tri u Di p. Tri u Di p th ng trêu cô, th nh tho ng Ph ng H i c ng c l i ôi câu. Ki u

Nhiên h c hành ch m ch , tính tình hi n lành, th ng xuyên i chi u k t qu bài t p v i Ph ng H i, m n v chép, th nên hai ng i c ng ch i v i nhau r t hòa bình.

Duy nh t ch có Tr n T m, hai ng i không th nào g n g i c v i nhau. K c hàng ngày n tr a cùng nhau, trong khi m i ng i trêu ùa nhau r t vui v , nh ng Ph ng H i và Tr n T m d ng nh mãi mãi không có chuy n gì nói.

3

Tuy nhiên, tình tr ng này ã có s thay i l n.

Ph ng H i tr thành l p phó tuyên truy n, là do Tr n T m c tình gi i thi u.

Hôm ó là th hai - bu i sinh ho t l p hàng tu n, vì trong cu c thi báo t ng, l p (1) ch ng th sáu, trong khi c kh i có sáu l p... Th nên cô giáo ch nhi m H u Giai ã giáo hu n cho l p m t bài.

Cô H u Giai v a h c xong nghiên c u sinh tr ng i h c s ph m, l n u làm công tác ch nhi m l p nên r t tâm huy t, lúc nào c ng mong l p t c thành tích n i tr i. D nhiên hai t “n i tr i” và “thành tích” này ph i k t h p v i nhau và có hi u qu , n u không có thành tích, thì c ng ng n i tr i. Nh ng l n này, không có thành tích, nh ng l i n i tr i nh t, v trí bết kh i ã khi n cho cô ch nhi m r t chán n n. c bi t là trong v n phòng, m y cô giáo có thâm niên còn nói mát: “Cô H u, l nh , h c sinh u r t thích ho t ng này mà, l n sau ph i khích l chúng tích c c h n”. Cô b c quá mà không nói ra c.

“Các em n t kh p n i, ã n ây h p thành m t t p th m i r i thì ph i luôn luôn ngh r ng mình là m t thành viên c a l p”. Cô H u Giai nghiêm m t nói: “S báo t ng l n này cô không nói là m t h c sinh nào ó không nghiêm túc, mà là do t t c h c sinh trong l p u không coi tr ng nó. M c dù báo t ng ch là m t t gi y, nh ng nó là th i đi n cho hình nh c a l p. Cô ngh các em không ai mu n mình b h c sinh l p khác chê c i úng không. Cu i tháng là t t Trung thu, còn ph i ra m t s báo t ng n a, bây gi cô mu n tr ng c u ý ki n c a m i ng i, xem ai có ý t ng gì hay không, ho c là b n nào h i c p hai ã t ng tham gia làm báo t ng ho c h c v gì ó, c ng có th ng ra làm giúp l p”.

T t c m i ng i u cúi u, không ai nói gì.

M c dù ch ị ng tr ị ng giáo d ị c h ị ó c ị ng x ị ng cái g ị là cá t ị ng và s ị c l ị p, nh ị ng chú tr ị ng nhi u ị n h ị nh th ị c và không coi tr ị ng th ị c ch ị t. T ị t c ị u cá t ị ng, c ị l ị p, thì giáo viên còn qu ị n th ị nào n ị a? T ị khoanh tay lên bàn, x ị p hàng th ị ng ị n g ị tay phát bi u, nhìn ph ị i th ị ng, d ị ng nh ị chúng t ị u ị ấ c ch ị n th ị , nh ị ng th ị c ch ị t l ị i là ch ị n th ị trong chu ị ng. Bình th ị ng tr ị u ị a, hò hét tho ị mái ị n ị u, tr ị c m t th ị y c ị u bi ị n thành nh ị ng chú c ị u tr ị m m c. Nh ị chuy ị n làm báo t ị ng l ị n này, m c cho c ị giáo nói hào hùng, hi ị n ngang ị n ị u, thì h ị c sinh ng ị d ị i h ị u h ị t ị u không có ph ị n ng g ị. Chính vì v ị y trong gi ị sinh ho ị t l ị p và gi ị giáo d ị c công dân, h ị u nh ị m ị ng ị i u thích làm chim ị à ị u.

Trong lúc c ị l ị p yên t ị nh m t cách b ị t th ị ng, Tr ị n T m ị ấ gi ị tay ị ng d ị y.

“Trong chuy ị n này, em v ị t cách là l ị p tr ị ng và b ị n Hà Sa v ị t cách là l ị p phó tuyên truy ị n ị u có m t ph ị n trách nhi ị m. Nh ị ng em ngh ị các b ị n c ị ng không mu ị n nh ị v ị y, m c dù Hà Sa là l ị p phó tuyên truy ị n, nh ị ng tr ị c ị ấ ch ị a làm báo t ị ng bao gi ị . Em c ị m th ị y c ị n ph ị i tìm m t b ị n bi ị t v ị giúp b ị n Hà Sa thì chuy ị n này m ị i làm t ị t ị c. Chính vì th ị , em mu ị n gi ị i thi ị u m t b ị n ị cùng v ị Hà Sa ph ị trách m ị ng báo t ị ng ”.

C ị H ị u Giai nhìn l ị p tr ị ng b ị ng ánh m t hài lòng, nói: “Em mu ị n gi ị i thi ị u ai?”.

D ị ng nh ị Tr ị n T m ị ấ có ch ị nh t ị tr ị c, gi ị ng r t đ ị ng d ị c: “B ị n Ph ị ng H ị i ”.

T ị n ấ n g ị Ph ị ng H ị i v ị n ang làm chim ị à ị u, nghe th ị y v ị y c ị v ị gi ị t mình ng ị ng ị u lên, c ị không th ị ng r ị ng Tr ị n T m l ị i nói ra tên c ị, nên c ị ch ị c m th ị y ị u ó c u u minh minh.

“Tr ị c ị ấ Ph ị ng H ị i t ị ng h ị c v ị , ch ị c ch ị n b ị n y s ị làm ị c báo t ị ng!”. Tr ị n T m nói t ị p.

C ị ch ị nhi ị m l ị n g t ị u, nói v ị Ph ị ng H ị i: “C ị c ị ng có n t ị ng, h ị i nh ị p h ị c em có ghi trong b ị n ị ng kí là t ị ng h ị c m thu ị t úng không?”.

Ph ị ng H ị i ị ng d ị y, t ị t c b ị n bè ị u nhìn v ị phía c ị, ị ấ lâu l ị m r ị c ị không c ị m ị ng ị nhìn nh ị v ị y, v ị c ị ng th ị ng b ị t th ị ng khi n c ị c m th ị y b ị t an, m t ị n t ị n tai.

C ị l ị n tr ị l ị nh ị : “Em ị ấ t ị ng h ị c... nh ị ng... nh ị ng...”.

“Th ị thì s ị báo t ị ng kì t ị em và Hà Sa s ị ph ị trách nh ị, các b ị n khác không có ý kí n g ị ch ị ?”. C ị ch ị nhi ị m h ị i.

“Không ị ! Không ý kí n g ị ị !”. Tr ị u Di ị p c ị tình nói l ị n.

Ph ng H i h m h c l m c u ta m t cái, ánh m t l t qua Tr n T m, nét m t c u l i t r a r t th n nhiên.

Sau khi tan h c, Ph ng H i b c n ch Tr n T m ng ị, ây là l n u tiên cô và Tr n T m nói chuy n tr c ti p v ị nhau, nh ng cô v n cúi u.

“Sao l i b o t làm? T ...”

“L n tr c n c m nghe Ti u Th o nói c u ã t ng h c v , không ph i còn t gi i nh ị c a qu n ó sao”. Tr n T m li n ng t l i cô.

“Nh ng, t ch a bao gi v báo t ng...”. Ph ng H i không ng Tr n T m còn nh chuy n này, l n tr c c ng ch nói s qua thôi mà.

“Bi t v là c r i, c u nhìn cái cây mà l n tr c Hà Sa v ó, ai không bi t l i t ng là bó rau c n!”. Tr n T m c g ng nhìn vào m t cô, nh ng ch nhìn th y ám tóc mái l a th a, hai hàng mi c a cô v n ch p ch p, khi n ị ph ng ch mu n g t tóc ra nhìn.

“Nh ng...”.

“Không sao âu, n lúc ó t s giúp c u”. Ki u Nhiên ôm m t ch ng v bài t p b c n: “T không bi t v , nh ng tô màu, vì t ch gi ó v n làm c”.

Ph ng H i li n nhìn Ki u Nhiên b ng ánh m t c m kích, g t u r i l ng l quay v bàn c a mình.

Giây phút ó, cu i cùng Tr n T m ã nhìn th y m t cô, nh ng ánh m t d u dàng ó không đ ng l i ch c u.

Tr n T m c tình làm nh v y.

Vì t nhiên c u phát hi n ra r ng, tr c cô b n này, c u ã t t h u so v ị hai c u b n thân.

Ví d nh lúc n c m, Tri u Di p nói thích n khoai tây, b a nào trong h p c m có khoai tây, Ph ng H i u s cho c u ta m t ít. Còn Tr n T m c ng ã t ng nói thích n c i th o, nh ng Ph ng H i ch a l n nào s cho c u. Ho c là bài t p có bài nào không làm c, Ph ng H i toàn h i Ki u Nhiên, th c ra môn v t lí c u h c gi i h n Ki u Nhiên, nh ng Ph ng H i ch a t ng h i c u. K c khi hai ng ị ó v t óc h i lâu mà không tìm ra áp án, n u Tr n T m ch ng n gi ng cho b n h , thì cu i cùng c ng v n thành ra là Tr n T m gi ng cho Ki u Nhiên, sau ó Ki u Nhiên l i gi ng l i cho Ph ng H i.

Quá áng nh t là, có l n tr c gi ki m tra tr c nghi m ti ng Anh, Ph ng H i nói chuy n v ị Ki u Nhiên: “Không bi t ra th nào nh , có khó hay không?”. úng lúc Tr n T m i ngang qua, th là c u bèn đ ng l i nói: “L p (2) v a ki m tra xong, khó l m, b n m t gi y li n, hai ti t không làm h t!”. Ch

ý c a c u là nói v i Ph ị ng H ị, nh ị ng Ph ị ng H ị l i quay i, ch c ị n l i Ki u Nhi ị n th ị ng n than dài m t h ị. M t lát sau cô ngo nh ị u l i, Tr n T m t ị ng r ị ng cô chu n b nói gì, không ng ị cô l i rút ra m t quy n v ị và a cho Ki u Nhi ị n, nói: “Bà ị t p ngày hôm nay, tan h c nh tr t nh ị”. Sau ó l i quay i mà không m x a gì n c u.

C m giác m c ó, th t là... n c sông cu n cu n ch y v ị ông...

Chính v i th c u quy t ị nh, b t lu n th ị nào, c ng ph ị Ph ị ng H ị chính th c ị m t v i mình m t l n.

Th c ra lúc ó Tr n T m làm nh ị v y, c ng ch v i không ch p nh n c thái th c a Ph ị ng H ị i v i c u ch không có ý gì.

Tôi r t hi u c u ta, h ị ó chúng tôi còn tr ị, còn có th c h v i m t suy ngh ị nh t th ị trong u mà c g ị ng làm, còn có th thích ai, ghét ai, không ph c ai m t cách tho ị mái, còn có th làm theo ý mình mà không ngh ị n v i c sau này s x y ra chuy n gì, thay ị chuy n gì.

Có l s có ng ị nói ây là s b ị ng b nh và ích k ị, tuy nhiên, b ịy gi t ị c m th y chúng tôi ã tr ị ng thành, ã h c c cách ị nh ị n x th khéo léo, ã và ang âm th m l ị ng l làm v i c m i góc ngách, s không h ị h n v i mình ã t ị ng v i t cho tu ị thanh xuân c a mình b ị ng thái th ị ng th n nh v y.

Gi ị ng nh Tr n T m, tôi ngh ị c u ta ch a bao gi c m th y h ị h n tr c quy t ị nh c a mình ngày y.

4

“**E**m có ghét c u y không?”. Nghe n ây, không kìm c b ị n lên t i ng: “Ho c là thích c u y nên c ị nh tránh m t c u y?”.

Ph ị ng H ị l i n l c u, cô mân mê hình chú g u nh tr ị n chi c c c c a Hoan Hoan, t i ng gõ c a móng tay lên m t s ị và gi ị ng nói nh nh ị ng c a cô ã b i n thành m t giai ị u hoài c tr ị ng s thay ị c a không gian và th ị gian.

“Không thích c ng không ghét. Anh có b i t không, có m t m u ng ị i luôn t a ra ánh hào quang, ị ng d ị lu ị ng sáng này chúng ta s c m th y m áp và d ch u, nh ị ng n u ị ng quá g n, thì chói m t. H n n a ị ng b ị n c nh lu ị ng sáng ó, chúng ta s c m th y mình u ám h n. Chính v i v y, so v i Tr n T m r c r ánh hào quang, có l em thích Ki u Nhi ị n h n”.

Tôi không nói gì, t i p t c l ị ng nghe. Tuy nhiên, tôi ngh ị, tu ị ó m i tình hu ị ng u có th x y ra. T duy ch a c h ị n b t cu c s ng ph ị

h p v i logic, chính vì v y m t ng ị n i b t nh Tr n T m và m t ng ị m nh t nh Ph ng H i có th t o ra k t t a ho c lu ng khí n u th c hi n ph n ng hóa h c v i nhau.

Xét cho cùng, n m tháng trôi qua, ch vì tu ị còn quá tr .

Ph i m t ba ngày m i hoàn thành t báo t ng cho T t Trung thu.

Ngày u tiên, Hà Sa, Tr n T m, Ki u Nhiên, Ti u Th o u l i giúp. Tri u Di p c ng l y lí do kh i ph i i t p bóng, c u không bi t gì v m y trò v v i, th y gì c ng m i m , nên h t s cái này, l i mó cái kia. M y l n, không làm gãy bút chì thì gì m vào gì y v , ã không giúp c vi c gì l i còn qu y r i thêm.

Ph ng H i c i au kh khi l i ph i ch a cây c s n b Tri u Di p b t c n làm gãy: “Sao c u không xu ng t p bóng? Th y b o có nhi u con gái ng ị xem l m mà!”.

Tri u Di p li n khua khua tay, nói: “ á m ó nh quá, m t m i l i gh m nh v y, không n thua! i b n t u nói r ng, con gái tr ng F v a ngo nh u, con trai tr ng F ph i nh y l u. Con gái tr ng F v a ngo nh u, Trung ông không còn s n xu t d u. Con gái tr ng F v a ngo nh u, sao ch i Halley âm a c u! Con gái tr ng F...”

“Này! C u nói th là có ý gì!”. Ti u Th o v y m nh cây bút lông ang c m trên tay nói: “B n t c ng u là con gái tr ng F, có gì là x u ch ?”.

“Oái! Chi c áo Nike c a tôi!”. Tri u Di p nhìn v t m c trên áo v i v m t au kh .

Th a c Ki u Nhiên li n y c u ta ra ngoài, nói: “Mau ra nhà v sinh g t i, nh cây bút c a Ti u Th o l i v t y, hay là tôi v y thêm ng n a cho cân?”.

Tri u Di p lao i ngay, cu i cùng Ph ng H i c ng th phào nh nhõm, d ng nh Tr n T m c ng ã nh n ra v ngao ngán c a cô, bèn nói: “C u c t p trung v , lát t s ra ngoài c a canh ch ng, không cho h n vào n a. H n mà còn gây g thì t s xu ng sân gào tên h n, hu n luy n viên ang d i y, h n s hu n luy n viên l m, ch c ch n s ng ị yên thôi”.

Ph ng H i cúi u c i, thu d n r i b t u l i t u. Cô h t s c ch m chú, mang h t màu n c, bút v nhà n, u tiên là phác th o lên gì y b ng bút chì, sau ó l i ghi chú hình nh r t quy cách. Vì s b phai màu nên ngay c n c r a bút lông Ph ng H i c ng thay liên t c.

Do Tri u Di p qu y r i, c ng v i vi c Ti u Th o và Hà Sa ng ị bên c i nói, chuy n trò rôm r , Tr n T m và Ki u Nhiên bàn chuy n liên hoan t t Trung

Thu, nên m c dù ng ị nhi u nh ng ch ng ai giúp gì c cô c . Th nên n cu ị ngày, m ị ch v xong b n phác th o.

Tình hình ngày th hai c ng không khá h n c bao nhiêu. n ngày th ba, Tri u Di p và Ti u Th o ã b cu c, Ki u Nhiên thì b c m, Ph ng H i khuyên mãi c u m ị ch u v nhà, vì có vi c nên Hà Sa ch l ị n sáu gi r ị v . Cu ị cùng, ch còn l ị Tr n T m và Ph ng H i.

Mùa thu tr i t i s m, Tr n T m b t h t ền trong l p h c. D ị ánh ền sáng r c, Ph ng H i khom ng ị tr c bàn v , chỉ c bóng nh c a cô in hình xu ng trang gi y. Sân tr ng v ng v , trong phòng ch có ti ng bút, ti ng t y c sát trên gi y, Tr n T m ng ị trên gh bên c nh, l ng l nhìn Ph ng H i tô màu.

Có l do ít chuy n trò nên c u ch m chú theo dõi t ng ng tác nh c a Ph ng H i. Ví d cô g t tóc ra sau tai b ng mu bàn tay, ho c cô g t nh b ị t y b ng u ngón tay, ho c cô cúi u xu ng nói chuy n. Tr n T m r t thích nhìn cô làm nh v y, m c dù n u c ng gi ng Ti u Th o, bu c tóc ng sau, phùng mang th i b i t y ị, m m c ị, v a v v a nói chuy n c ng r t d th ng, nh ng c u thích v nh nhàng, c bi t c a Ph ng H i h n.

“C u xem xem dòng ch này có b l ch không?”. Ph ng H i ng ng u lên, úng lúc ch m ph ị ánh m t c a Tr n T m, m t cô b ng, v ị a m t nhìn ra ch khác.

Tr n T m b c n, nhìn m t lát r ị nói: “Không l ch, không l ch âu! Ch p quá, sao không gi ng v ị nét ch bình th ng c a c u?”.

“ , ây là ph ng theo ki u ch T ng. Th c ra t vi t không p, ba t vi t m ị p, t h c l m ba t thôi”.

“ p l m, ba c u c ng v tranh à?”.

“Không, ba t v s thôi”. Ph ng H i l y th c ra o r ị nói: “Ti p theo s t y h t ng chì ị là xong, cái này t t làm c, c u v tr c ị, b t c u ph ị giúp ba ngày r ị”.

“Không, t không v ị âu, ị c u v cùng c th ”. Tr n T m v ị nói: “C u làm báo t ng là giúp nhi u cho t r ị, n u không t th c s không bi t n nói v ị cô ch nhi m th nào”.

“C m n c u”.

Tr n T m r t hào h ng, c u l y máy nghe nh c v n mang theo ra, m nh c, b tai nghe ra và ị u ch nh âm l ng m c cao nh t. Máy nghe nh c không ph ị lo ị x n, bài hát ang b t là bài: “R t mu n nói r ng anh th c s yêu em, r t mu n nói câu xin l ị em, em khóc và nói tình duyên ã h t, khó n ị l ị, khó

n i l i... M t cô gái nh em, khi n anh bu n, khi n anh vui, khi n anh cam lòng hi sinh t t c ...”

Tr n T m và Ph ng H i v a ngân nga khe kh v a hoàn thành t báo t ng. H ng lên gh , m i ng ị c m m t u, c n cho th ng, trong lúc dần lên t ng, hai ng ị ã nhìn nhau c ị.

Lúc ra kh ị khu gi ng ng, h vô cùng vui m ng khi nhìn th y c ng tin ch a óng c a, th là hai a ã cùng mua hamburger và trà en l nh óng túi, ng ị trên cây xà kép sân bóng n m t b a t ị n gi n. Ánh tr ng h t qua k lá t a xu ng, l m m, có l vì trong êm t ị, th nên cái mà Ph ng H i g ị là ánh hào quang trên ng ị Tr n T m c ng ã d u h n, khi n cô có th yên tâm ng ị bên c nh c u.

“C m n c u”. Ph ng H i v a ung a chân v a nói.

“C u khách sáo quá! T ã nói, th c ra là c u giúp t mà”. Tr n T m c ị nói: “C u v p th t y! L n này ch c ch n l p mình s t gi ị nh t”.

“C ng ch a ch c, kh n ng c a t có h n, ch c nh v y thôi”.

“Ph ng H i”. t nhiên gi ng Tr n T m t ra h t s c nghiêm túc: “T c m th y r t p, th t y, r t p”.

Tôi ngh , m i ng ị ai c ng thích nghe mình c khen, dù l ị khen y có th t lòng hay không. Chính vì th , tr c ánh m t c a Tr n T m, cu ị cùng Ph ng H i ã ón nh n. Cô kh m m c ị, n c ị r t r ngr .

o n này Ph ng H i k r t t m , cô m c chi c áo khoác , Tr n T m m c áo màu tr ng, bút màu Hero ng trong túi ng bút, máy nghe nh c là c a hãng Aiwa, nghe bài hát Khi n anh bu n, khi n anh vui c a Chu Hoa Ki n⁽¹⁾, bánh hamburgerr th t gà 3,5 t m t cái, trà en l nh c a hãng Th ng Nh t, tr ng ch còn thi u m t chút xíu n a thôi là tròn vành v nh, cây trong tr ng là cây hòe, xà kép làm b ng ng, có th nâng lên h xu ng...

Sau nhi u n m, nhìn cô nheo m t nh c l ị nh ng k ni m này, t nhiên tôi c m ng và ch mu n khóc. Hay nói m t cách v n ch ng là tôi ã nhìn th y chi c bóng h nh phúc và c ng ã ng ị th y mùi v c a n ị bu n. Nói m t cách thô t c là v m màng ó c a Ph ng H i ã khi n hormon Adrenaline⁽²⁾ trên tuy n th ng th n c a tôi d th a.

Tôi th y th ng cho Ph ng H i, mu n n m ch t tay cô, không ph ị là vì tôi c m thú n m c có ý nh ị b ị gi v ị m t cô gái có tâm h n y u t, mà là vì tôi phát hi n ra bàn tay c a cô ang run r y...

Chú thích:

⁽¹⁾ Chu Hoa Ki n (1960) là m t ca s trong làng nh c Hoa ng H ng Kông.

(2) M t lo i hormone do c th s n xu t ra khi b n s h ấi, t c gi n hay thích thú, cái mà làm cho nh p tim p nhanh h n và c th chu n b cho nh ng ph n ng ch ng l i s nguy hi m.

5

Ông tr i không ph lòng ng ị, báo t ng c a l p (1) giành c gi i nh t.

K t qu v a công b , t cô ph trách kh i, cô ch nhi m l p, n cán b l p, t tr ng và b n bè trong l p, nhìn th y Ph ng H i u c i t i nh hoa.

Sau m y ngày l l m, cu i cùng Ph ng H i c ng b t u quen d n v i n c i c a m i ng ị, bu i sáng i xe p n tr ng, g p b n bè, cô không còn cú i u tránh m t mà ã ng ng u lên chào b n bè.

Ng ị thích nhìn cô nh v y nh t là Tr n T m, v i t cách là b n h c cùng l p, d nhiên là Ph ng H i c ng ã m m c i v i c u.

N m ó tr ng F chính th c b t u ti n hành c i cách i ng giáo viên, th nên tr ng có thêm không ít giáo viên m i là nghiên c u sinh t t nghi p các tr ng s ph m n i ti ng. Th y hi u tr ng tr ng F ã t ch c m t bu i g p g th y trò toàn tr ng, trong cu c h p, th y ã phát bi u r t h ng say, nói tr ng F h i t s c m nh c a n m châu b n b , h c sinh ng i d i c i, nói tr ng F c ng h i t ti ng a ph ng c a n m châu b n b .

H i ó, nói ti ng ph thông ch a tr thành m t yêu c u b t bu c i v i giáo viên, c ng ph i làm bài sát h ch cho t yêu c u, nh ng c ng ch s s r i cho qua. Chính vì v y, m i l n b c trên hành lang yên t nh trong gi h c, u nghe th y các âm i u vô cùng c s c.

M t hôm tong gi hóa, th y L u l i b t u bài bi u di n tr c c l p.

“ ... các em gi sang trang 27... , câu th hai trang 27, , NaCl..

Tri u Di p ng i d i ô m b ng c i ng t ngh o r i quay sang h i Tr n T m: “Ghi i! Bao nhiêu l n r i!”.

Tr n T m l i v thêm ba d u tích n a xu ng gi y, m s qua r i nói: “Hai tám”.

Tri u Di p nhìn ng h , c i càng khoái chí h n.

“Ch t m t! K l c m i, m i c sáu phút mà hai m i tám t ‘ ’!”.

“ ng c i n a, th y L u ang nhìn ông kìa!”. Ki u Nhiên nh c nh .

“Em kia, , chú ý k lu t trong gi h c”. Th y L u cau m ày nói.

Tri u Di p v i cú i u xu ng, quay i gi v c sách.

“ , HCl, ...”.

n n c này thì Tri u Di p không th nh n c n a, c u l i b t c i, l n này thì th y L u ã gi n th c s , th y b c nhanh xu ng bàn cu i, b c b i quát: “C u ng ngay d y cho tôi, r t cu c là c u có thái gì h ? Câu này c u bi tr i h ? V y c u gi ng cho c l p nghe i!”.

Th y L u nhét sách bài t p vào tay Tri u Di p và nhìn c u b ng ánh m t n y l a.

M i ng i u d n ánh m t xu ng cu i l p, Tri u Di p nh n c i m t tía tai, m t h i lâu m i ng ng u lên, nét m t l rõ v ngâý th , th t thà, t a nh c u h c sinh ti u h c không làm c bài.

Sau ó, c u h c sinh ti u h c kh ng l này li n lên ti ng, c u nói: “ ... th y , em không bi t”.

C l p c i nghiêng ng ...

K t qu là th y L u lôi Tri u Di p lên ngay v n phòng kh i, b các th y cô khác giáo hu n m t h i, rõ ràng là b n ki m i m 800 ch theo quy nh bình th ng không d p t t c c n th nh n c a các th y cô, h ã yêu c u Tri u Di p ph i vi t b n ki m i m dài 1.500 ch và không c sai m t ch , r i xin ch kí ph huynh.

Sau khi b phán quy t nh v y, Tri u Di p nh b d i gáo n c l nh, m t m ày thi u não, c bu i chỉ u u o i, chán ch ng, sau khi tan h c có tr n thi u bóng á v i l p (5) mà c u c ng không ch u tham gia.

Ki u Nhiên li n kéo c u nói: “ i thôi, m i ng i ang i, c u không i ai làm th môn!”.

Tri u Di p cú i u thu d n sách v : “Không i! ây còn ph i vi t b n ki m i m n a! B o Chu Hi u V n thay tôi!”.

“Kéo chân Chu Hi u V n cho dài thêm thì m i n c th t l ng c u! ùa gì v y!”. Tr n T m c ng b c n khuyên: “B n ki m i m có gì là khó vi t! Ông thu th p t t c các b n ki m i m tr c ây ông ã vi t l i thành m t, 1.500 ch , chuy n v t!”.

“Không c, yêu c u ph huynh ph i kí tên, ông b tôi mà bi t c chuy n này ch c ch n s t n cho m t tr n nh t , tôi ph i gi s c ch !”.

Tr n T m li n n y ngay ra m t k : “Tôi s tìm ng i kí tên cho ông, ông yên tâm i á bóng v i b n tôi c không?”.

“ ủa gì v y, b o b ông kí cho tôi à?”.

“Không, ị m t lát”. Nói r i Tr n T m li n ch y ra ngoài.

H ị ó giáo viên và ph huynh liên l c v i nhau không thu n ti n nh bậy gi , chính vì th chiêu giáo viên thích dùng nh t là b t ph huynh kí tên, nào là bài ki m tra, thông báo thu ti n u ph i có ch kí c a ph huynh. Ý mu n nói r ng tình hình h c hành, thu ti n và còn nh ng chuy n mà con bác ã làm, bác ph i n m c h t. Nh ng đ nhiên là h c sinh có r t nhi u chuy n không mu n b m bi t, c bi t là nh ng v h c hành ch nh m ng, dám a bài ki m tra chỉ chút bút ra cho b m xem! Có câu t c ng nói r ng “v quýt dày có móng tay nh n”, có c u thì t s có cung và th là m i l p u có m t hai h c sinh b t ch c c ch kí c a ph huynh. Không nh t thi t là ph i b t ch c nét ch , ch c n nét ch nhìn già d n là c, ng nào thì bình th ng không có giáo viên nào ị chi u t ng ch m t.

Trong l p Ph ng H i, v cao nhân làm c vi c này là Môn Linh Th o.

Lúc Tr n T m tìm th y Ti u Th o c u thang, cô ang cùng Ph ng H i i xu ng đ i. Tr n T m li n ng n b n h l i: “ ng v v i, giúp h t m t vi c nh v i!”.

Ti u Th o nhìn c u h i: “Vi c gì?”.

“Hôm nay Tri u Di p b th y ph t vi t b n ki m i m, c u kí tên h cái!”.

“Không c, c u không th y hôm nay cô ch nhi m t c th nào à, nh mà b cô phát hi n là ch kí gi thì t c ng ph i vi t b n ki m i m ch ch ng ch i!”.

“Haizz, không sao âu, ch c u kí gi ng nh v y, ch c ch n cô không phát hi n ra âu, k c là s vi c có b i l thì ch c ch n b n t có ánh ch t c ng s không khai ra c u! T th y!”.

Ti u Th o li n b t c i, Tr n T m th y ã n th a, bèn nói: “Thôi, c u mau lên, lát n a b n t còn ph i á bóng v i l p (5) n a, chuy n này không xong thì Tri u Di p không ị âu”.

“ á bóng h ? Th thì t c ng i!” Ti u Th o hào h ng nói.

“Ok! B t Tri u Di p m i c u kem!”. Tr n T m li n kéo cô i, b c c hai b c đ ng nh nh ra i u gì, l i ngo nh u l i nói: “Ph ng H i, i cùng nhé!”.

Ph ng H i bèn l c u, nói: “Các c u i i, hôm nay t không i xe p”.

“Không sao! T ch c u!”.

Tr n T m nhìn cô, c i r t r ng r .

H i ó các l p r t thay thi u bóng á, bóng r v i nhau. Tr ị ng F không có sân bóng tiêu chu n, c ị m c a b n h là á sau khu t ị ng thành ông Hoa Môn, ít ng ị, th a xe l i r ị ng r ị. ó c ị ng không có d ị ng c chuyên nghi p gì, x p c p sách coi nh là hai khung thành, t g ch hai góc coi nh là c góc, nh ng á v n r t says a.

Hôm ó Tr n T m á r t thay, v a vào sân ã d ị c vào khung thành c a ị ph ị ng hai qu . C u b t ch c c u th Shiller gi tay cao l n hai vòng, ang lúc hào h ị ng thì nhìn th y Ph ị ng H i a cho Ki u Nhiên m t chai n c, hai ng ị v a c ị v a nói chuy n v i nhau.

Và th là c u c ị ng th y h m h c, rõ ràng ng ị a bóng vào l ị là mình, ng ị ch y m t nh t là mình, t ị sao không th y nàng ta a n c cho mình? Ki u Nhiên á v trí h u v , t ị n v c a l p (5) á u t nh v y, t u n cu ị c u ta á r t nh nhàng, v a gi ị lao Ph ị ng H i ã a n c cho c u ta.

Ngh v y Tr n T m li n ch y ra biên, g ị v ị v phía Ph ị ng H i: “Cho t chai n c!”.

K t qu là Ph ị ng H i v n không có ng t nh gì, cu ị cùng là Ti u Th o, v ị vàng m chai n c a cho c u, l ị còn khen c u m y câu.

Tr n T m h m h c á thêm n a hi p n a, lúc thay ng ị gi ị lao, c u nhìn th y Ph ị ng H i l i b c v phía Ki u Nhiên.

“Mu n r i, t v tr c ây”. Ph ị ng H i nói.

“ , th c u ị c n th n nhé”. Ki u Nhiên nhìn lên tr ị nói.

“ , bye bye”. Ph ị ng H i v y tay, eo ba lô r ị i qua tr c m t Tr n T m.

Tuy nhiên trong lúc cô chu n b b c ra ị ng thì t nhiên nghe th y ti ị ng Tr n T m g ị tên cô sau l ị ng.

Ph ị ng H i ngo nh u l i thì th y Tr n T m ã ị ng d y, n ị ng chi u v t qua b c t ị ng thành c và h t xu ị ng ng ị c u, r c.

Trong s c này, Tr n T m c ị nói: “ ị ng v v i, lát n a t s ch c u v !”.

6

Ph ị ng H i nói tr ị xui t khi n th nào mà cô ã l i.

Hôm ó Tr n T m ã khi n cô n y sinh o giác, có l là do b dày l ch s c a ông Hoa Môn, nó ã tr ị qua m y ị nhân duyên r i, th nên cô c ị ng c m th y m o. Cô c ị và nói r ị ng lúc ó t nhiên cô l i nh n l i tho ị

trong b phim i tho i Tây du⁽¹⁾ gi a n ng chi u, cô t ng r ng c u b n a tay v phía cô này s c i mây h ng n ón cô nh trong phim.

Còn tôi thì ngh , ó ch là phút rung ng u i c a h mà thôi.

Tr n u ngày hôm ó l p (1) th ng giòn giã, Tr n T m á vào 5 qu , Ki u Nhiên c ng á vào m t qu - nh ng là a bóng vào l i nhà.

Ngoài Ki u Nhiên ra, các c u b n khác u r t ph n kh i, Ti u Th o hãnh đi n i qua tr c m t ám con gái l p (5), tay ôm n m chai n c ng t Sinkist, nói là ph i n m ng.

Còn Ph ng H i thì ã h t h ng t lâu, cô ch mong lát n a c âm th m i xe bus v nhà, vì n ng chi u ã t t, tr i m i lúc m t t i.

“C u s t ru t r i ph i không?”. Tr n T m b c n ch Ph ng H i nói: “V nhé!”.

“ ... không c n âu... t v v i Tri u Di p c ng c, t i n ng mà”. Ph ng H i cúi u xu ng nói.

“Thôi t xin ki u...”

Tri u Di p úp ng i xu ng gác бага xe Tr n T m nói: “Hôm nay t không còn s c âu! V nhà còn ph i vi t 1.500 ch n a ch , m. ki p!”

“H ?”. Ph ng H i li n nhìn c u ta b ng ánh m t th c m c.

“Thôi ông khai th t ra i!”. Tr n T m xoa u Tri u Di p, c i nói: “Nhà c u ta có ph i c Ngo i âu, Tri u Ngo i c !”.

“H ?”. Ph ng H i tròn m t nhìn Tri u Di p.

“H h ... t làm th là g n k t tình c m v i c u mà!”. Tri u Di p nói v i v r t vô t i.

“Bi n bi n bi n!”. Tr n T m h t c u ta xu ng r i nh y lên xe và quay u l i nói v i Ph ng H i: “C u lên i, không v s mu n m t!”.

C u ch m rãi p xe v phía tr c, l i còn bóp còi cao su trên xe, âm thanh ó nh ang gi c giã, Ph ng H i v i ch y n và nh y lên xe.

Cô không bi t nh y xe, ng tác v ng v nh ng l i không mu n bám vào ng i Tr n T m và th là chi c Giant lo ng cho ng m t h i.

“C n th n y!”. Tr n T m ng i tr c không ngo nh u l i, c u ch a tay ra sau tay Ph ng H i.

Xe ã l y c th ng b ng, d n d n ch y th ng.

t nhiên Ph ị ng H ị ị b ị ng m t, m t lát sau cô m ị s c nh ị ra, v a n ị y quên chào Ki u Nhiên và m ị ng ị ị.

H ị ị ó, chi u hoàng hôn ị B c Kinh ch c r t ị p.

Ng ị ị không ô ng úc, xe c ị không nhi u, c ị ng không có nhi u tòa nhà v n phòng cao t ị ng nh ị b ị y gi ị . Ng ị ị B c Kinh v n ch a t ị ị nh c ị ra khu v c ngo ị ô, Tây Tr c Môn v n ch a có nhi u c u v ị t ị ng p m t và các công tr ị nh ki n trúc hình vòm th m x ị ng nh ị b ị y gi ị , ị ng Bình An v n k t n ị nhi u con ngõ nh ị , h ị v n còn r t tr ị trung.

Tr n T m ị a Ph ị ng H ị ị ị qua nh ị ng khu nhà t ị ng xanh ng ị ị Nam Trì T ị , ị ị ng h t xu ị ng, t o thành hai bóng tròn tuy t ị p.

Ph ị ng H ị ị ô m ba lô, bàn chân l c qua l c l ị ị , nói chuy ị n v ị Tr n T m.

“C u ị ng gi ị n Tri u Di p, c u ị y làm th ị ch v ị mu ị n nói chuy ị n v ị c u th ị ị!”.

“T ị bi t mà, t ị không gi ị n ị ị u”.

“Th t h ? Th y b o con gái ghét nh t là b c con trai l a mà!”. Tr n T m c ị ị nói: “Có hôm t ị xem phim v ị m t ị , nh ị ng tình t ị t khác m t ị không nh ị , bà ch nh ị vai n ị chính, chính là cô óng vai Xuân H ị trong phim H ị thuy t Càn Long (Nh ị ng câu chuy ị n v ị vua Càn Long) ó, cô ta gào l ị n: ‘T ị ị sao anh l ị ị l a em! Sao anh có th ị l a em! Anh tàn nh n l m, dám l a c ị em!’”.

Tr n T m b t ch ị c gi ị ng các sao n ị H ị ng Kông, ị ị Loan, khi n Ph ị ng H ị c ị ị khúc khích.

“T ị không s b l a. Nói d ị c ị ng ị c, nh ị ng ị ng ị t bi t ị c s th t”.

“T ị ị sao?”.

“N u không bi t ó là l ị d ị trá thì s ị ng s ị tho ị mái h n. ị ị v ị t ị , s th t không có ngh a l ị gì nhi u, thà c b l a mà không bi t còn h n là t nh t ị ị nh n ra mình b l a, v ị n u t nh t ị ị bi t ị c s th t s v ị cùng ị u kh ị”.

“H ? N u bi t nh n l ị ị và h a sau này s ị không l a c u n a thì sao?”.

“ ị ng xin l ị ị , câu nói mà t ị ghét nh t là “xin l ị ị”. N u ị ị nói l ị ị “xin l ị ị” t c là ị ng m c n ị nhau.”

“V y h ...”.

“ ! L l m ph ị ị không, hi hi”. Ph ị ng H ị t c ị ị m a mình, cô bóp ch t u khóa c a ba lô, chi c khóa h n lên ngón tay.

M c dù Ph ị ng H ị nói nh ị v y, nh ị ng Tr n T m c m th y ch c ch n là cô r t s b l a, s b b t n t. C u nh ị l i v l ng l cú i u c a cô trong l p mà th y th ị ng th ị ng. Cô b n này không nh ị ng hi n lành mà còn d u dàng. Cô không bao gi ị làm phi n b t kì ai, nh ị ng nh ị ng vì c mà ng ị khác nh ị, cô luôn giúp ị h t mình. Có th ị nhi u lúc còn v ng v , nh ị ng không c ị tình che gi u. M i l n cô ng ng ị u lên, ánh m t lúc nào c ng nh ị mu n né tránh, nh ị ng nhìn k vào áy m t cô, th y th t trong sáng bi t bao.

“OK! T nay v sau t s không nói l i xin l i v i c u n a, t s nói không sao c ! K c có gi m vào chân c u t c ng s nói không sao c , coi nh ị là c u n t !”.

“C u nói gì v y!”. Ph ị ng H ị l i c ị, l n này c ị r t vui v .

N u cô không thích xin l i, thì c u s không nói. N u cô không dám l i g n, thì c u s ch ị ng t n công. N u cô v n l ùi b c, thì c u s kéo cô l i.

Lúc ó ch c là Tr n T m ã ngh nh ị v y, còn chuy n vì sao l i nh ị v y, r t n gi n...

Vì c u ã thích Ph ị ng H ị.

Ngày hôm sau ị h c, b n ki m i m c a Tri u Di p ã c trót l t cho qua. Tri u Di p ã l y l i c phong , ch có ị u trong gi Hóa, c u không còn gây nhi u n a, b t lu n th y L u nói bao nhiêu t “ ”, c u u nghe gi ng r t ch m chú.

Tan h c, Ph ị ng H ị không ị Tri u Di p v cùng n a, cô d t xe ị d c theo sân bóng, úng lúc nhìn th y Tri u Di p, Tr n T m, Ki u Nhiên ang ch ị bóng. Tri u Di p c ng nhìn th y cô và ghé vào tai Tr n T m nói nh ị : “Lát n a tôi chuy n bóng cho ông, ông ng b t nhé!”. Tr n T m g t u v i v th c m c, ch a k p ch y l i thì ã th y Tri u Di p ném bóng v phía Ph ị ng H ị.

Bóng r i trúng vào bánh sau xe Ph ị ng H ị, chi c xe li n ch ng k nh.

“Oái, tr t r i!”. Tri u Di p c ị khoái chí.

Ph ị ng H ị tr ng m t nhìn c u ta, nói: “Ghét quá!”

“Ông gi trò gì v y?”. Tr n T m p tay vào Tri u Di p nói.

“Hê! Sao ông m nh tay th !”. Tri u Di p v a xoa vai v a nói: “Ph ị ng H ị b o không gi n mà hôm nay tôi bye bye l i không thềm nói gì!”.

“ áng ị!”. Tr n T m ang nh ị n d ng xe cho Ph ị ng H ị thì th y Ki u Nhiên ch y n.

Ki u Nhiên ch nh l i ghi ông cho cô, hai ng ị chuy n trò v i nhau gi ó r t thân m t r i v y tay chào nhau.

“Ê, ông b o li u Ki u Nhiên có gì v i Ph ị ng H ị không!”. Tri u Di p huých tay vào Tr n T m ang ị ng th n ng ị.

“Không bi t!”.

Tr n T m li n c ị p ngay qu ị bóng trong tay c u ta, ị ng v ch 3 ị m ném v ị phía r .

Bóng li n chui t t vào r .

Chú thích:

⁽¹⁾ Hay chính là Tân Tây du kí là m t c ị p hai phim H ị ng Kông c a ị o di n L u Tr n V ị ph ị ng theo b ị ti u thuy t kinh ị n c a Tây du kí c a nhà v n Ngô Th a Ân, c hai b ị phim u ị c công chi u n m 1995 và nh n ị c ph n ị ng tích c c t ị c công chúng và gi ị phê bình.

7

úng là Ki u Nhiên có tình ý gì ị ó v i Ph ị ng H ị.

Nh ị ng cái gi là có tình ý gì ị ó ch là m t trong s r t nhi u chuy n th ị c ị p ba c a c u. Hàng ngày c u còn ph ị phân công các t ị tr c nh t, ph ị lên phòng giáo v ị l y bút vi t b ng, ph ị nh c nh b n bè nh m c ị ng ph c, c t tóc mái, tr ị kh n tr ị bàn tr ị c khi sao ị ki m tra, ngoài ra còn ph ị h c thu c bài khóa tong New Concept English chép vào th ị ba hàng tu n, r ị còn ph ị làm bài t p, ph ị ị chi m sâ n bu ị tr a có ch ị ch ị bóng, ph ị làm tr m th ị vi c không tên nh ị ng v n bu c ph ị làm.

Vi c thích Ph ị ng H ị n m trong s nh ị ng vi c này, nó th ị ng xuyên khi n trái tim, tâm h n c u xao ị ng. Nh ị ng có th ị do b n l n, c ị ng có th ị là do không ý th c ị c r ị ng mình có ị i th ị nên c u không th ị hi n gì nhi u. H ị ó h c sinh c ị ng không dám bi u l ị tình c m, sau khi n tr a xong, ị ám con trai con gái th ị ng h ị nh ị nhau r ị ng: “Có ph ị XX thích OO không?”. Ho c: “Nghe nói XX và OO yêu nhau r ị”. Nh ị ng ch c ch n không gi ị ng h c sinh c ị p ba b ị y gi , ị ng m t tí là anh anh em em, ng ị trong l p mà dám hôn nhau công khai, lên xe bus thì ôm nhau xo n xuýt, trên ị ng v ị nhà tay trong tay, ch ị ng ng ị ng n gì.

Ki u Nhiên không phát ra tín hi u gì ị c bi t, d ị nhiên r ị, n u h ị ó mà c u y phát ra tín hi u gì ị c bi t thì ch c ngày hôm nay em ị ã không ng ị ây k l ị chuy n này. Tóm l ị là Ki u Nhiên không th ị ng r ị ng c u ị ã b l ị ng ị i khi n c u ph ị th ị ng nh ị da di t sau này.

M ị chuy n c b t u khi Ph ị ng H ị b ị ng t.

Hôm ó là l kéo c t ch c vào th hai. C ng nh các tr ng khác, l kéo c là nghi th c c t ch c u n hàng tu n c a tr ng F. Các l p x p thành hàng th ng, ng chí nào c p hai ch a vào oàn s ph i eo kh n quàng , ng chí nào vào oàn r i thì ph i eo huy hi u oàn. úng b y r i nghi th c s b t u, không ai c phép n mu n, n u không s b gán cho r t nhi u t i danh, không yêu n c, không quan tâm n t p th , không tôn tr ng qu c kì... N u n mu n và l i úng th i i m c tr ng ang hát qu c ca, thì ch c ch n ph i ng nghiêm không nhúc nhích, sau ó kính c n ch i giáo viên ch nhi m n h i t i.

Quy trình di n ra r t n gi n, ng hai bên c t c là hai nhóm, h c sinh c p hai và h c sinh c p ba, m t bên gi ng c i, m t bên gi ng c oàn, sau l ng có n sinh ôm hoa. Qu c kì c kéo lên, i viên thi u niên ti n phong ng chào, giáo viên và h c sinh toàn tr ng hát qu c ca. N u có ho t ng ho c công vi c gì thì s truy n t, th nh tho ng hi u tr ng còn phát bi u, tuyên đ ng ho c phê bình ai ó.

i m khá c bi t c a tr ng F là, ng i kéo c luôn c nh, m i kh i hai ng i, thay phiên nhau và t t c u là nam sinh. Nh ng nam sinh này thành tích h c t p không nh t thi t ph i quá n i b t, nh ng dáng d p, t ng m o ph i khôi ngô, tu n tú. Th y hi u tr ng tr ng F nói, làm nh v y t o đ ng b m t, khí th cho tr ng. Chính vì th nghi th c kéo c c a tr ng F di n ra r t “long tr ng”.

oàn viên kéo c c a l p (1) là Tr n T m và Ki u Nhiên, hôm ó nhi m v gi ng c oàn và ôm hoa c ng n l t l p (1) ph trách, Tri u Di p gi ng c , Ph ng H i và Ti u Th o ôm hoa.

Bu i sáng Ph ng H i n tr ng mu n, không k p n sáng, t i n i li n mang hoa ra sân ngay. Cô ch ng m t lát ã c m th y n ng r t chói m t, hai chân không còn ng v ng, tuy nhiên vào th i i m c bi t này, cô c ng ng i không dám nói mình không c kh e, th nên ành c ch u. Không ng do các l p x p hàng không th ng, tr c khi nghi th c b t u, cô hi u phó l i phê bình toàn tr ng m t lúc, Ph ng H i th y m t hoa lên, lúc t i lúc sáng, cu i cùng không ch u c n a, cô b t u lo ng cho ng. Nh ng cô ng sau Tr n T m và Ki u Nhiên, b che khu t nên không ai phát hi n ra v b t th ng c a cô.

“Í! Qu c kì! Qu c kì!”.

Cô hi u phó v a nh tuyên b nghi l kéo c b t u thì th y h c sinh phía đ i xông xao, ngoái u l i nhìn thì th y qu c kì ã c kéo lên r i, nhìn k thì th y tr c khi ng t x u, Ph ng H i ã túm ch t s i dây và kéo c lên. Lúc ó cô không còn nh gì n a, n t ng duy nh t l i trong cô là có m t ôi tay m áp l y cô.

“Mau a b n i...”

Cô hi u phó ch a nói d t l i thì Tr n T m ã ch y i, c u v a Ph ị ng H i v a nói l n v i Ti u Th o: “C u còn ị ng ó làm ị n a! Mau c u y i! t c ị ng c u y lên phòng y t !”.

Ti u Th o v i Ph ị ng H i t lên vai Tr n T m. Tr n T m cúi xu ị ng, kéo cánh tay cô và ch y nhanh v ị phía phòng y t . Ti u Th o ch y theo ị ng sau, g n nh không theo k p t c c a c u ta.

Ph n x c a Tr n T m quá nhanh, n khi Ki u Nhiên hi u ra v n thì Tr n T m ã c ị ng Ph ị ng H i ch y c m t o n. Ki u Nhiên v i u i theo b n h , cùng Ti u Th o Ph ị ng H i.

“H c sinh kéo c ! M t em quay l i i!”.

Cô hi u phó g i l n b n h , nh ị ng Tr n T m và Ki u Nhiên u không ngoái u l i.

Phòng y t n m tòa nhà giáo v , cách sân th d c m t o n khá xa, Tr n T m c ị ng Ph ị ng H i i m t o n và c u c ị ng ph i th h n h n.

Ti u Th o i bên c nh nh c: “Tr n T m, c u t Ph ị ng H i xu ị ng i, Ki u Nhiên thay cho c u m t lúc!”.

“ , t c ị ng cho!”. Ki u Nhiên s t s ị ng nói.

“Không sao, không c n u”. Tr n T m l c u, tay càng túm ch t h n.

Lúc ó trong u c u ã có m t suy ị ng r t qu quy t là không giao Ph ị ng H i cho ai khác.

Th c ra ị ng l i, c nh t ị ng ó không h l ị ng m n, m c dù Ph ị ng H i không m p, nh ị ng dáng cô cao, ch c ch n c ị ng s r t v t v . N u b ch c s tho i mái h n, nh ị ng tr c bao th y cô, b n bè trong tr ị ng, ai dám làm v y! Tuy nhiên, trong s v i c không l ị ng m n này, nh ị ng tình c m nh l ị ng m n ã âm th m n y sinh.

M y a l ch th ch kéo n phòng y t , t t c u r t c ị ng th ị ng. Bác s khám m t lúc r i b o không có v n ị g i l n, ch b h ị ng huy t, ị ng ị ng i m t lát là n.

V a t nh l i, Ph ị ng H i li n nhìn th y ngay Tr n T m. C u và Ki u Nhiên, Ti u Th o ị ng nhìn cô ch m ch m, nét m t r t th m x ị ng.

“Cô i! T nh r i ! B n y t nh r i !”. Tr n T m ngo nh l i g i.

Bác s li n b c n, t tay lên trán Ph ị ng H i, nói: “Em còn th y khó ch u không?”.

“D bình th ị ng ”.

“Em ch a n sáng úng không?”.

“Vâng...”

“L n sau nh ph i n sáng nhé! Không sao, ch t t huy t áp thôi”. Bác s v a ghi l i b nh án v a nói: “Em nào i mua cái gì ó cho b n y n, bánh mì và n c ng t là c, nh mua lo i có ng nhé”.

“ t i cho!”. Ki u Nhiên nói: “C u mu n n gì?”.

“Cái gì c ng c, c m n c u”.

“ ng khách khí th ”. Ki u Nhiên c i r i ch y i.

“Haizz, c u c ng th t là! Trong ng i không kho sao không nói ra?”. Ti u Th o cau mày nói.

“T t ng c ch u m t lát là n...”

“May mà Tr n T m ph n ng k p th i, n u c u y không c u thì ch c c u ã ngã r i!”.

“V y à, c m n c u..”

Tr n T m khua tay, nói v i Ti u Th o: “C u sang l y thu c i!”.

“ , th Ph ù ng H i c n m m t lát i nhé!”.

Ti u Th o li n theo bác s i ra, Tr n T m kéo ch n cho Ph ù ng H i r i nói: “Ngh thêm lát n a ã, ti t m t ng h c n a!”.

“ ”.

Ch có hai a ng i v i nhau, Ph ù ng H i th y r t c ng th ng, cu i cùng cô li n nh m m t l i không nhìn Tr n T m n a.

“V a nãy c u làm t s quá”.

Tr n T m nh ang l m b m m t mình, b t giác Ph ù ng H i b ng m t.

“C u có bi t t i sao t l i lo cho c u nh v y không?”.

“C u... là ng i t t”. Ph ù ng H i nói nh .

“H ? T là ng i t t? Ng i khác ng t t s không nh v y âu! Cô T ng ng sau g i t , t c ng ch ng k p th a”.

Hàng lông mi c a Ph ù ng H i rung rung, d ng nh cô ã linh c m c i u gì ó, nh ng c m giác này v a khi n cô ng t ngây, v a làm cô s hãi.

“C u không bi t th t hay gi v không bi t?”. Tr n T m nói v i v th t v ng: “Nói th t nhé, t ...”

C u ch a nói h t câu thì Ki u Nhiên ã v .

Ki u Nhiên mua n c táo, bánh hamburger bò và c m t gói k o n a.

“S t ru t r i ph i không? T b o h ph i n ị ng l i bánh cho nóng”. Ki u Nhiên nói: “V a nói chuy n gì mà không khí n ị ng n th ?”.

Ph ị ng H i nh m m t l i không nói gì.

“Không có gì, t d a ch i c u y thôi”. Tr n T m bóc gói k o ra, cho m t viên k o màu xanh vào m ị ng.

Viên k o ó chua chua, gi ị ng nh tâm tr ị ng hi n gi c a c u, gi ị ng c câu nói d v a n ị y.

8

C ngày hôm ó, Ph ị ng H i luôn trong tr ị ng thái m m m ị ng m ị ng.

Câu nói ị ng p ị ng ị ng ó c a Tr n T m v n l n v n trong u Ph ị ng H i, lúc thì cô ị ng , li u có ph i ý c u y là... thích ? Lúc l i ị ng , không th , không th , làm sao c u y thích mình c, rõ ràng là nói v i Ki u Nhiên r ị ng d a ch i cô thôi, t t nh t không nên t ị ng b .

Th c ra ch c ch n Ph ị ng H i c ị ng mong ch m t i u gì ó, bình th ị ng trong gi h c, cô th ị ng li c xu ị ng bàn cu i, bu i tr a th ị ng ị ng i bên c a s nhìn xu ị ng sân bóng r , lúc làm bài t p cùng Ki u Nhiên c ị ng th ị ng l ị ng quan sát xung quanh m t cách vô th c. Trong nh ị ng cái nhìn b i r i ó c a cô, bóng Tr n T m là tâm i m. Cô r t hi u, c u b n th ị ng xuyên gi tên cô, th ị ng xuyên nh n cô khi m i ị ng i quên l ị ng cô, th ị ng xuyên l ị ng ch m sóc cho cô m i khi cô không bi t ph i làm gì, ã âm th m gieo h t gi ị ng yêu th ị ng trong trái tim cô và h t gi ị ng y ã nhú ra m t m m xanh non n t, nh x ị ng.

Chuy n thích nhau h i 16 tu i bình d và n gi n nh v y, nh ị ng câu chuy n tình yêu v i k t c c happy ending hay sad ending trong phim nh ã không c h coi là th t n a. H luôn cho r ị ng mình s t r i qua m t m i tình không gi ị ng ai, t ị ng r ị ng nh ị ng ngày tháng l ị ng b ị ng này s k ị ng dài m ị ng mãi. Tuy nhiên, sau khi tr ị ng thành, h m i phát hi n ra r ị ng, hóa ra m i th v n i theo l i m ị ng x a c , nh ị ng ị ng i ã t ị ng bên mình m i ngày r i c ị ng s m i ị ng i m i ị ng .

Bu i tr a n c m, t u n cu i Ph ị ng H i không ị ng ị ng u lên. Tr n T m c tình k m y câu chuy n c i nh m nh ị ng, th m chí là l y tr m viên th t trong h p c m c a cô, nh ị ng u không th khi n cô ị ng c m t lên c. Tri u Di p k ị ng Tr n T m i ch i bóng, Ti u Th o k ị ng Ph ị ng H i i l y th . Hai

ng ị m t bên, ị cùng m t lúc, nh ng cu ị cùng l i r theo hai h ng khác nhau.

H ị ó máy tính v n ch a ph bi n, th nên không có QQ chat, c ng không có email g i th ị n t . ị n tho ị đi ng và tin nh n l ị càng kh ị ph ị nói, ch có m y ki u ị n tho ị đi ng, nh ng v n ch a có ch c n ng nh n tin b ng ti ng Trung. B n bè các tr ng liên l c v ị nhau b ng th t . C ng tr ng nào c ng có s p hàng bán gi y vi t th , hình các nhân v t ho t hình c a Nh t B n, r ị các m u hoa nh ị c a Hàn Qu c, th n t ng ị n nh, lo ị 5 t /t p, có th xé ra t ng t vi t, lo ị 4 t /t p, còn c t ng thêm m y phong bì nh , v a r v a p, tha h ch n l a.

Ti u Th o là cô b n nh n c nhi u th nh t trong l p b n h , b n bè c a cô n m r ị rác kh p B c Kinh.

“C u xem t p th này ị”. Trong phòng v n th , Ti u Th o a cho Ph ng H ị m t ch ng th .

“ ”. Ph ng H ị b c n ch n th c a l p mình, m t lát thì tìm th y hai lá th c a Ti u Th o.

“Í! t xem nào! Không ng c u y l i h ị âm nhanh nh v y”. Ti u Th o c m l y lá th c ị nói: “ , Ph ng H ị, sao ch ng bao gi th y c u vi t th g ị c ! B n c p hai c a c u không liên l c v ị nhau à?”.

“T không thân v ị b n h l m”.

“Không thân?”. Ti u Th o h ị v ị v kinh ng c: “C u ùa à?”.

Ph ng H ị x p l i ch ng th , ng bên ị b n, ng xa hình nh có c u nào ó ghi c m t cú 3 ị m, m ị ng ị reo hò, v tay r t n ào, b t giác cô l ị đổi m t v phía ó.

“T b o này... Ph ng H ị...”. Ti u Th o c m lên m t lá th , gi lên tr c ánh n ng, nhìn t gi y vi t th g p thành hình trái tim bên trong.

“H ?”. Ph ng H ị ngo nh u l i, lá th ã che kín ôi m t Ti u Th o, cô nhìn th y m t sau c a phòng bì có nét ch r t d th ng: “C m n chú a th ”.

“C u... có ph ị c u thích Tr n T m không?”.

Ti u Th o h ị nh .

“H ?”.

“ úng không?”.

“Không... làm gì có!” Tim Ph ng H i p thình th ch, c m giác b ng ị ta nói trúng tim en khi n cô vô cùng s hã: “C u ng nói linh tinh!”.

“Hi hi! T bi t r i!”. Ti u Th o t ngay lá th xu ng, vui v nói: “Th c ra là c u thích Ki u Nhiên, úng không?”.

“C u nói gì l v y! Nh m nhí quá!”. Ph ng H i l m Ti u Th o m t cái r i quay u i ra.

“ ng gi n, ng gi n mà!”. Ti u Th o kéo cô l i, nói v i gi ng r t bí n: “T cam oan s không nói cho ai bi t âu!”.

“T xin y, ng nói linh tinh n a!”. Nét m t Ph ng H i t v b t l c.

B Ti u Th o đ a nh v y, Ph ng H i phát hi n ra r ng, tr c cái g i là tình c m p, cô v n c m th y s . C m giác này, t nhiên khi n cô c m th y vô cùng chán ch ng.

T ng nh th là xong, nh ng tr c khi tan h c, Tr n T m l i n ch cô.

Ph ng H i lu ng cu ng thu đ n ba lô, trong lúc chu n b v i l y túi ng bút thì b Tr n T m n tay xu ng. C u không nói gì, ch nhét m t t gi y vào trong ó, Ph ng H i s ng s t nhìn, Tr n T m li n c i nói: “V nhà hãy xem”.

Ph ng H i không i c n lúc v nhà mà ã xem tr c, th c s cô không ch u c c m giác thót tim này, i n gi a ng li n m ra xem. Tuy nhiên, sau khi c xong, cô l i càng thót tim h n.

M u gi y vi t r ng:

“Ph ng H i, bu i sáng ch a nói c h t, s đ t lo cho c u, không ph i vì t là ng ị t t, c ng không ph i vì chúng mình là b n thân c a nhau. Mà là vì, T THÍCH C U. T không àu àu, t th t lòng y. N u c u th y t c thì hãy vi t tên t vào v bài t p l ch s . T i c u!”.

Ph ng H i là t tr ng ph trách môn l ch s , l n u tiên phát v bài t p l ch s , có m t cu n v không ghi tên, cu n ó chính là v c a Tr n T m. Ít nhi u Tr n T m có ý ti p c n cô, l n th hai n p v , c u v n không ghi tên, Ph ng H i bi t nên ã tr th ng cho c u. May mà bài t p môn l ch s không nhi u, nên Ph ng H i c ng âm th m dung t úng cho trò àu có ph n m ám này c a c u. Ngày mai có gi l ch s , bài t p tu n tr c l i ph i tr và l n này, cô có nên vi t tên vào v r i tr cho c u ta hay không?

Gi a n ng thu, Ph ng H i nhìn theo con ng ph y lá ngân h nh⁽¹⁾ vàng, trong tay n m ch t t m lòng c a m t c u b n, nh ng l i không bi t ph i làm gì.

Hi n t i, khi c nghe Ph ị ng H i k v câu chuy n c a cô ngày tr c, tôi r t hi u tâm tr ng r i b i c a cô lúc ó. Tôi hi u cô ã ph i l ị ng l , u tranh t t ị ng th nào, nh ị ng v n không th ị vi t ra tên c a c u b n mà rõ ràng cô r t có c m tình ó.

Tuy nhiên, ch c ch n h i ó Tr n T m không hi u c nh ị ng ị u này. Chính vì v y, ngày hôm sau, c u c m cu n bài t p l ch s trên tay mà lòng tràn y hi v ng, n khi phát hi n ra r ng v ch ch m phía sau ch h tên v n tr ng, c u th y vô cùng chán n n. C u r t mu n ị h i cô, r t cu c là t i sao, t i sao rõ ràng ã nhìn th y v c m tình hi n lên tong ánh m t c a c hai ng ị mà cô v n c tình né tránh.

Nh ị ng rõ ràng Ph ị ng H i ang tránh m t c u, m y ngày hôm ó g n nh cô ch chuy n trò v i Ti u Th o ho c Ki u Nhiên mà không li c c u cái nào, c ng không nói chuy n v i c u. Nh ị ng Tr n T m có c m giác r ng, ch c ch n Ph ị ng H i không ghét mình. Vì t ó tr ị cô không h c ị, trong ôi m t trong tr o ó, ch t ch a m t v u bu n khó có th miêu t b ị ng l i.

Cu i cùng Tr n T m không nói c v i Ph ị ng H i câu nào, d nhiên là câu h i t i sao ó c ng không nói ra c. Lúc tan h c, c u nhìn theo Ph ị ng H i và Ki u Nhiên cùng ra kh i l p, b c chân c a h r t u nhau, r t n ý, ngay c lúc b c ra kh i c a l p c ng là b c chân trái tr c.

Ph ị ng H i li c tr m Tr n T m, cô bi t ch c ch n c u ang nhìn cô. Nh ị ng cô không ngo nh u l i, cho dù ch là m m c i v i c u c ng không.

Không ph i cô không mu n, mà là không dám.

Trong lúc Ph ị ng H i nh ti p t c im l ị ng và l ị ng l b c ị, cô không th ng r ng, ngày hôm sau, trên b ị ng l i có m t dòng ch ang chào ón cô.

ó là nét ch ị ng nghiêng nghiêng ng ị ng , không nh n ra là ch c a ai, nh ị ng l i vô cùng n ng n : “Ph ị ng H i thích Tr n T m”.

Chú thích:

⁽¹⁾ Còn có tên là B ch qu là loài cây thân g duy nh t còn sinh t n trong chi Ginkgo, h Ginkgoales.

9

Hôm ó là ngày Ph ị ng H i và Ti u Th o ph i x p xe, Ph ị ng H i ã n t s m, nh ị ng mãi không th y bóng dáng Ti u Th o âu. Lúc Ki u Nhiên n, nhìn th y Ph ị ng H i ang ch t v t x p chi c xe ua c a Tri u Di p, c u v i đ ị ng xe l i, b c n giúp cô.

“ t x p cho, Tri u Di p t th t, không ch u x p xe r i h ỹ vào l p! M i xe c u ta là chi m nhi u ch nh t”. Ki u Nhiên gi l y chi c xe, nói.

“C u y n mu n, v i i t p bóng r nên v t xe ây r i ch y m t”. Ph ị ng H i c i kh s , nói.

“Sao có m i mình c u v y? Ti u Th o âu?”.

“C u y ch a n, ch c là quên r i”.

“Cô nàng này, su t ngày b n r n toàn cái không âu, không th hi u n i!” Ki u Nhiên th dài và đ t m t chi c xe p vào.

“C u v i, m t mình t làm c mà”.

“Không sao, t giúp c u! À, hôm nay c u n sáng ch a?”. Ki u Nhiên h i r t quan tâm: “N u ch a n thì i n ngay i!”.

“T n r i”. Ph ị ng H i m m c i c m kích: “C m n c u”.

Ki u Nhiên khua tay r i c i b n l n.

G n nh chuông báo b y r i Ti u Th o và Tr n T m m i n. Ki u Nhiên và Ph ị ng H i ang chu n b v l p, b n h m i d t xe ch y nh bay t c ng tr ị ng vào. M t Tr n T m thâm en, tóc bù xù, v a nhìn là bi t d y mu n. Còn Ti u Th o n tr ị ng r i m i nh ra hôm nay ph i x p xe, trên ị ng v l p luôn mi ng xin l i Ph ị ng H i.

B n a v a chuy n trò v a ch y lên l p, nh ị ng v a b c vào c a l p, t nhiên l i n im b t.

T t c u nhìn th y dòng ch trên b ị ng ó, không to, nh ị ng r t nh c m t: “Ph ị ng H i thích Tr n T m”.

Ti u Th o là ng ị ph n ng u tiên, cô không nói câu nào, b c b i i v ch mình. Chi c gh b cô kéo ra r t m nh, phát ra ti ị ng r t chói tai.

Ki u Nhiên là ng ị ph n ng th hai, c u b c lên b c gi ị ng, c m gi lau xóa dòng ch x u xa ó i. Vì lau m nh quá nên chi c b ị ng rung b n b t. Sau ó c u ngo nh u l i, l nh l ị ng nói: “L n sau ị ng các b n tr c nh t nh xóa b ị ng tr c khi vào h c!”.

Tr n T m là ng ị ph n ng th ba, c u kéo Ph ị ng H i và nói nh : “Thôi c v ch ã”.

Còn t u n cu i, Ph ị ng H i không h nhúc nhích. Ánh m t cô vô h n, nhìn ch m ch m lên b ị ng, s c m t tr ị ng b ch, s s t. Th c ra cô không h nhìn dòng ch ã bi n m t ó, c ị ng không nghe th y nh ị ng i u Tr n T m ang nói v i cô. Cô ã b n i x u h và s s h ỹ nu t ch ị ng, c m giác áng s ó p

xu ng ụ, xé nát tình c m nh ị nhoi c a cô, ch trong giây lát, lòng t ị tr ng c a cô ấ v v n.

Ph ị ng H ị nheo m t l ị n ị nói, hôm nay th ị ti tr t ị p, nh ị ng cô v n th y l nh vô cùng. Cô th c s ị tuy t v ng vì ngh ị r ng, t ị giây phút này tr ị i, tu ị tr c a cô s ị hóa thành tro b ị i.

Trái tim tôi l ị m t l ị n n a th t l ị i. H ị ị ó cô không dám m ị m ng gì cao xa, nhất nh ị th ị , th m chí còn không dám ị n nh n s ị theo u ị c a Tr n T m, mà ch r t r ị b o v ị chút tình c m ị u ị kín áo ó. Trong góc nh ị ch a b ị ai phát hi n, cô lén l y ra ị ng m nghĩa, ng ị ng t m t lúc, sau ị ó tranh th ị lúc m ị ng ị không ị ý, l ị c n th n c t ị i.

T a nh ị m t chú sóc, ng ị ngh ch ng ị ch ị h t s ị i cu ị cùng c a mùa ô ng. Tuy nhiên ị n cu ị cùng, h t s ị ị ó v n b ị phát hi n, nó b ị ph ị bày tr ị c m t t t c m ị ng ị, b ị ch ị gi u, m a mai, cu ị cùng là b ị gi m nát không th ị ng tí c.

Tôi ngh ị, ch c ch n con sóc ị ó s ị vô cùng au ị n.

Ph ị ng H ị b ị c v ch ng ị c a mình, c bu ị i sáng, cô g c m t xu ng bàn không h ị nhúc nhích. Cô giáo h ị cô b ị làm sao, Ki u Nhiên tr l ị thay cô r ng ng ị không ị c kh e. Tr n T m ng ị sau c ng không h c ị c ch ị nào vào u, t ị u n cu ị c u v n theo dõi b ị vai g y gu c c a cô, b ị vai ó run r y, khi n c u càng thêm bu ị n phi n.

Mãi cho ị n gi ị n tr a, Ph ị ng H ị m ị ng ng ị u lên. M t cô ấ khóc s ng húp, tay áo v n còn ch a khô n ị c m t. Tr n T m nhìn cô bê h p c m c a mình l ng l quay v ch ng ị, không tìm ị c n a b ị n b ị c n.

C u óng n p h p ị ng c m c a Ph ị ng H ị l ị r ị i nói: “Sang n c m cùng m ị ng ị i!”.

Ph ị ng H ị c n ch t môi, ch m r ị i l c ị u.

“T l y gh ị cho c u r ị i, mau lên”.

“T ị không sang ị u”. Vì v a khóc nên gi ng Ph ị ng H ị còn h ị l c, cô a tay v ị ôi ị a thì b Tr n T m gi ng l ị i.

“C u có làm gì sai ị u, sao l ị i làm nh ị v y! Ch ng l t nay tr ị i không bao gi ị nói gì n a ị?”.

“T ị không ị ị u”. D ị ng nh Ph ị ng H ị l ị s p b t khóc.

“Thôi ị c, th ị thì b n t sang ị u n v y!”. Tr n T m quay l ị kê bàn r ị g ị Ki u Nhiên và Tri u Di p: “Ê, l ị ị u ị!”.

Vì i t p bóng nên Tri u Di p không c t n m t ch ng ki n c nh bu i sáng, c u ch c nghe Ki u Nhiên k s qua, ang không bi t ph i an i Ph ng H i th nào. Th y Tr n T m g i, c u bèn v i bê h p c m ch y n.

“Hôm nay có khoai tây à”. Tri u Di p cúi ng ị nhìn th ng vào m t Ph ng H i: “Khoai tây, Ph ng H i”.

Ph ng H i li n li c Tri u Di p m t cái v i v chán ch ng.

“Nhìn n a i! Nhìn thêm m t l n n a i!”. Tri u Di p gi v tr n m t lên nói: “Nhìn n a t s x i tái c u luôn!”.

Ki u Nhiên c ng b c n, d ng nh c u coi nh không có chuy n gì x y ra mà rút kh n tr i bàn ra cho Ph ng H i r i quay l i nói: “Ti u Th o, mau lên!”.

“T ang trao i m t chút v i Hà Sa, các c u n tr c ị”. Ti u Th o c m bát i v u bên kia.

“M c k Ti u Th o, c u ta s t l y khoai tây ó mà!”. Tri u Di p không ng i ng n mà m ngay h p c m c a Ph ng H i ra, nói: “ k t x !”.

“ u! T ng ai c ng nh c u à!”. Ti u Th o tr n m t l m Tri u Di p m t cái.

Tr c ti ng cãi nhau chí chóc c a Tri u Di p v i m i ng ị, d ng nh m i chuy n ã tr l i bình th ng. Nh ng Ph ng H i bi t, cô không th nh tr c c n a. Th i ó ng i ta r t nh y c m, cô r t hi u ánh m t c a c a các b n trong l p nói nên i u gì. i v i nh ng a tr ngày ngày ch i m t v i sách v , bài thi, ây có th coi là m t chuy n l n y háo h c. M c dù, nhân v t trung tâm câu chuy n ó c m th y r t bu n.

T i v n nhà, u óc cô v n c âu âu.

ang chép bài thì i n tho i chuông, m t lát thì ba cô quay vào g i.

“Tìm con h ba?”. Ph ng H i h i v i gi ng nghi ng .

“ , con trai”. Ba cô nói.

“A lô”. Ph ng H i nghe máy.

“A lô”.

“Ai y?”

“T Tr n T m ây”.

Nghe th y i ph ng x ng tên, tìm Ph ng H i li n p thành th ch.

“Có chuyện gì vậy?”.

“Bài tập toán cậu làm xong chưa?”.

“Xong rồi”.

“Xem hình trang 49, câu 5, kết quả của cậu là bao nhiêu?”.

“Ồ lát nhé”. Ph ịng H ị ch y vào phòng l y v ị toán, t ị nhiên cô phát hi ị n ra r ịng, cô r ị t vui khi nh ị n ị c ị n tho ị c ị Tr n T m.

“A lô, $x = 5, y = 3$ ”.

“ ị, ị ịng c ị t ị”.

“ ị”.

“C m ị n nhé”.

“Không có gì”.

“Th ị, thôi nhé”.

“ ị, bye bye”.

ị n tho ị v ịng l ị t ịng t ịt t ịt, t ị nhiên Ph ịng H ị l ị th y có cái gì ó th ị t v ịng.

Cô v ị phòng t ị p t c làm bài t p, nh ịng n m phút sau, ị n tho ị l ị chuông.

Ph ịng H ị đ ịng tai l ịng nghe ba nói chuyện, ị n khi nghe th y ba nói: “Cháu ị m t lát”. Cô v ị m ị c ị phòng ra.

“Tìm con h ị ba?”.

“ ị...”. Ba cô nhìn con gái b ịng ánh m ị t dò h ị: “Hình nh ị v ị n là cái c ị u ban nãy”.

“Vâng”. Ph ịng H ị ị v ị quay vào l y v ị bài t p toán r ị ch m ch p b ị c n.

“A lô”.

“T ị ị”.

“ ị, còn câu nào c n ị kết quả n ị không?”.

“H ị r ị”.

“H ị?”.

“ ... t có chuy n mu n nói v i c u, nói chuy n có ti n không?”.

“Bình th ã ng”.

“Th t nói nhé, c u ch c n nghe thôi”.

“ ”.

“Chuy n sáng nay ã ng ngh ã ng i gì nhi u”.

“T bi t r i”.

“Bi t gì, khóc c bu i sáng úng không?”.

“Không”.

“N u t không lên tìm c u, ch c c u s không nói chuy n v i t n a úng không”.

“ ”.

“Vì sao?”.

“Không hay...”.

“Có gì mà không hay! Hay là ngày mai t c ã ng vi t lên b ã ng r ã ng Tr n T m thích Ph ã ng H i! Cho hòa c ã làng nhé!”.

“C u ã ng làm v y!”. Ph ã ng H i b t u cu ã ng.

“T i sao không c! T thích c u mà!”.

ây là l n u tiên Tr n T m bày t ã tình c m tr c ti p v i cô, v a nói ra câu ó, hai ã a li n im b t.

Bây gi chúng ta th ã ng hay nói là yêu. “Anh yêu em!”. “Em có yêu anh không?”. “Anh có mãi mãi yêu em không?”. Cã nh c câu ch quá, d ã ng nh c ã ng m t i v t ã n tr ã ng v n có. Nói nhi u ã ã u, u v n c m th y có gì ó tr ã ng r ã ng, không khi ã ã ng i ta tin c. Chính vì th m y câu bên trên ã ã bi n thành: “Anh r t yêu em!”. “Em có yêu anh th t lòng không?”. “Anh có th t s mãi mãi yêu em không?”.

Ch yêu và ch th t lòng, th t s , ã tr thành m t t h p d khóc d c i.

Còn khi m i m y tu i, cái g i là “thích”, m c ã ã ã ng h a c a nó không sâu s c b ã ng t “yêu”, nh ã ã ng v n l p y trái tim.

Trong tích t c ó, cái g i là “thích” c a Tr n T m, ã khi ã Ph ã ng H i c m th y vô cùng m áp.

“C u... thích t không?”. Tr n T m v n v n h i.

“Thích thì nói có, không thích thì nói không”.

“Ph ị ng H ị, ị ng nói chuy ị n n a, mau vào làm bài t p ị”. Ba Ph ị ng H ị g ị c ô.

“Vâng, con vào ngay ấ y!”. Ph ị ng H ị lu ị ng cu ị ng tr ị l ị: “Thôi ị ngày mai ị h c nói nh ế”.

“ ị ấ ã! Có hay không?”. Tr n T m s t s ị ng h ị: “C u tr ị l ị t ị ấ!”.

“Có! Th ấ ã nh ế!”. Ph ị ng H ị không ị c u nói gì thêm mà cúp ngay má y.

10

Hôm ó không ph ị là ngày c bi t gì, hàng nghìn n m qua, ó c ị ng ch là m t ị m r t bình th ị ng, nh ị ng hai ấ a tr ó ấ kh c sâu trong lòng.

hai u B c Kinh, chúng ấ t c ị th m. Không th g ị ị n tho ị nói thêm gì n a, th ị nên ành ph ị h ị t ị ng l ị cu c nói chuy ị n ban nấ y, h ị t ị ng t ị ng ch m t. Không có ị n tho ị nh n tin xác nh n l ị, th ị nên trong lúc vui m ị ng v n còn có ị u gì ó th p th m, không yên tâm. Không có ph n m m chat QQ có th g ị g m m ị n ị m th ị ng n ị nh , th ị nên ành ph ị g ị u s rung ị ng d ị á y lòng.

Nh ị ng có l chính vì th mà n ị nh và n ị m vui l ị l ị ng ị ng nhi u h n, t a ra m t mùi th m ngào ng th n, d ị nhiên là c ị ng s nh lâu h n.

Ngày hôm sau th nào mà hai ấ l ị g p nhau trên ị ng n tr ị ng. C hai u h ị m t, Tr n T m p xe m ị m ị t, th nh tho ng l ị l ị c Ph ị ng H ị p xe bên c nh. Còn Ph ị ng H ị thì m t m c cú ị u, tóc má ị che kín m t.

“ ...”. Tr n T m không ch u c n a b ị nh h ị: “Hôm qua, c u nói ‘có’ úng không?”.

“Sao v y?”. Ph ị ng H ị nhìn c u b ị ng ánh m t c ị ng th ị ng.

“Không sao c , xác nh n l ị thôi”. Tr n T m li n c ị: “Ph ị ng H ị, t ... t m ị ng... vô cùng”.

“T t ị ng c u rút l ị l ị c ”. Ph ị ng H ị kh c n môi.

“Làm sao có chuy ị n ó c!”. Tr n T m quay u l ị, nói v ị g ị ng kh ị ng nh.

C u ra s c p v phía tr c, th hai tay ra, hào h ị ng kêu lên m y t ị ng. Ph ị ng H ị li n c ị, p xe u ị theo c u.

n tr ị ng, hai ả không d t xe song song bên nhau. Tr n T m i tr ị c, Ph ị ng H i theo sau, ph ị h p r t n ị y, c hai u c g ng th ị hi n không có tình ị riêng t ị gì v ị nhau. Thích, là chuy n hai ả t t n h ị ng, h ị ó ch c c ng không mu n công khai tr ị c bàn dân thiên h ị . D nhiên r ị, chúng c ng không dám, yêu trong tr ị ng ph ị thông c ng không có gì là hay.

Tr n T m x p xong xe li n t ị ng t o ra m t kho ng tr ị ng. Ph ị ng H i c ị i th m r ị d t xe d ị ng bên c nh xe c u, cô cúi xu ng khóa xe, ng ng ị u lên thì vô cùng kinh ng c khi phát hi n ra r ị ng Tr n T m ấ khóa bánh xe tr ị c c a hai xe l ị v ị nhau b ng khoá hình ch ị U.

“C u làm... làm gì v ị y?”. Ph ị ng H i lén lút nhìn b n ph ị trách x p xe.

“Không gì c ị. Nh ị ng n u hôm nay c u không nói chuy n v ị t ị thì chi u ng có hồng v nh ị c”. Tr n T m c ị r t ị c ị y.

“Ki u gì v ị y!”. Ph ị ng H i l ị m Tr n T m m t cái, nh ị ng trong lòng l ị vui vô cùng: “Nh ị m ị ng ị nhìn th ị y thì sao”.

“Không sao, c u ị ng khóa xe n a, n u b n h ị nhìn th ị y thì b o c u không mang chìa khóa!”.

Lúc vào l p, Ph ị ng H i v n h ị c ng th ị ng, cô v n ch a h t s ị trò ị ả bu ị sáng hôm qua, c m gi ị c b m ị ng ị nhìn ch m ch m, ngh l ị cô v n th ị y run. Nh ị ng nhìn Tr n T m i tr ị c, Ph ị ng H i c m th ị y yên tâm h n, ít nh t là hi n t ị ấ có m t ng ị ch u ị ng v ph ị ả cô, cô không còn l loi n a, cô ấ có m t c u b n khá n bên c nh, ch c n ng ng ị u lên là nhìn th ị y, ch m ị i u này thôi c ng ấ khi n cô yên tâm h n r t nhi u.

Bu ị tr ả, Tr n T m l y c m h Ph ị ng H i và Ti u Th o, nh ị ng Ti u Th o v n nói có vi c v ị Hà Sa nên không vào. Ph ị ng H i ng ị ng ị n cùng Tr n T m và b n h ị, m t mình cô ng ị n v ị ba c u con trai, nhìn c ị k ị k ị th ị nào ó. Nh ị ng Tr n T m không ch u, c u ch m u n ng ị n v ị Ph ị ng H i. Và th ị là trong lúc Ph ị ng H i t ch ị n chung v ị b n h ị, Tr n T m l ị v y Ki u Nhiên và Tri u Di p ị n bàn Ph ị ng H i nh l n tr ị c.

Tr ị c hành ị ng này c a Tr n T m, Ph ị ng H i luôn ph ị ch p nh n m t cách b ị ng. Hôm nay c u ấ m y l n làm th ị r ị, ví d bu ị sáng khóa xe, ho c nh ị v a n ấ xin gi y ki m tra toán. C u nói quên mang r ị c ị xin Ph ị ng H i m y t ị. M t lát sau, Ph ị ng H i l ị nhìn th ị y c u l ị t c p ra m t s p ị a cho Ki u Nhiên.

M c dù cách c ị y t ị p c n c a Tr n T m h ị ngang ng nh, tr ị con, nh ị ng Ph ị ng H i v n th ị y r t vui. Cô bi t, s d Tr n T m làm nh ị v y là vì c u th ị c s ị quý m n cô.

Gi th đ c tr ng F, con trai h c riêng, con gái h c riêng, t p bài th đ c, ch y ôi vòng là gi i tán, ho t ng t do. Ti u Th o không ch i cùng Ph ng H i n a, cô và m y cô b n khác ng i đ i g c cây th o lu n t p phim Hoàn châu cách cách t i hôm qua, hình nh Ng A Ca ã hôn Ti u Y n T , chính vì th b n h bàn tán r t hào h ng. Hà Sa và Ti u Th o còn ngân nga ca khúc trong phim.

Ph ng H i ng i m t mình bên c nh, không cô b n nào quay sang nói chuy n v i cô, cô ch l ng l nhìn h c i ùa và l ng nghe: “Hãy chúng ta c làm b n v i h ng tr n. C i ng a phi nhanh, t n h ng nhân th ph n hoa. i t u x ng ca, hát lên bài ca vui m ng trong tim. Oanh oanh li t li t, n m b t tu i thanh xuân”. Cô bi t, trong m t Ti u Th o, cô ch là m t ng i b n không có gì quan tr ng. Th nên vì chuy n ngày hôm qua mà Ti u Th o tránh m t cô, c ng là i u đ hi u. Ch có i u, ít nhi u cô c ng v n th y l loi.

ám con trai c ng ã gi i tán, Tr n T m vào phòng đ ng c th thao m n qu bóng r , lúc quay ra thì nhìn th y Ph ng H i ang ng i m t mình m t góc. Cô v n ã g y, tr c ti ng nói, ti ng c i vui v bên c nh, c u l i càng c m th y cô m nh mai, n c h n. Tr n T m ngh m t lát r i quay l i gi Ki u Nhiên và Tri u Di p: “Ê! Hôm nay ng ch i bóng n a! Ra ch i trò g i s v i con gái i!”.

Ki u Nhiên c ng nhìn th y Ph ng H i ang ng i m t mình, bèn kéo ngay Tri u Di p, m c dù Tri u Di p không t ra tình nguy n l m: “ ! i thôi! Ra ch i g i s !”.

Tr n T m l i quay sang g i ám con gái, lúc u Ph ng H i ng i im không nhúc nhích, nh ng r i c ng b Ki u Nhiên kéo i.

M i ng i x p s , Tri u Di p s 1, Tr n T m s 2, Ph ng H i s 3, Ti u Th o s 4, Ki u Nhiên s 5, t ng c ng m i m y ng i, lu t ch i là ai thua ba l n s b m i ng i thay nhau tung bóng vào mông.

Vì mu n Ph ng H i c ch i vui, Tr n T m và Ki u Nhiên ã liên t c g i s 3. Ph ng H i ch y m y vòng, đ n đ n c ng b t c i. Cô là ng i th t thà, m i l n b g i u tung bóng r t cao, th nên ón bóng c a cô r t đ , m i ng i c ng u g i s 3.

Tri u Di p thì không nh v y, c u ta ch i lấu cá h n ai h t. Tri u Di p c tình trêu Ti u Th o, lúc thì tranh th khi cô ng cách xa, tăng nh bóng lên r i ném xu ng g i s 4, lúc l i gi v tu t tay khi Ti u Th o s n sàng t th ch c u g i s , sau ó ném bóng vào cô. K t qu là ch m t lát, Ti u Th o ã thua ba l n.

“Tri u Di p! C u c tình úng không!”. Ti u Th o h m h c quát.

“Hê hê, ai b o bu i tr a không n c m v i b n t ”. Tri u Di p c ị nói: “Nhanh lên! Xong r ị y!”.

“Không n ị y! Nhìn th y c u là b c!”. Ti u Th o gi n d ị quay m t ị.

M ị ng ị v a c ị v a l n l t tung bóng vào Ti u Th o, n l t Ph ị ng H ị, cô nh nhàng p bóng xu ng t r ị ném ị. Không ng ị úng lúc Ti u Th o nghiêng ng ị v phía sau b o v c tay.

Ti u Th o li n hét lên, b c b ị quay u l ị quát: “Nh thôi! ị ng ném vào tay!”.

“T ... xin l ị”. Ph ị ng H ị nh nhàng xin l ị.

“Thôi ị, c u y có ném m nh ầu”. Tr n T m ị ng bên c nh nhìn t u n cu ị, không kìm c bèn lên ti ng bênh v c Ph ị ng H ị.

V n ang b c mình, nghe Tr n T m nói nh v y, m t Ti u Th o li n hoe, cô nh t bóng lên ném m nh v phía Tr n T m: “T ị không ch ị n a!”. Nói xong li n quay u ch y v l p. Hà Sa tr n m t nhìn Tr n T m m t cái r ị u ị theo.

Ph ị ng H ị c ng mu n ch y vào xem sao, nh ng l ị b Ki u Nhiên kéo l ị.

“ ị ng vào, c u y gây s v ị c u y...”

“Thích ch ị thì ch ị! Không ch ị thì thôi!”. Tr n T m nh t bóng lên nói.

Sau ngày hôm ó, Ti u Th o không n c m cùng b n h n a. M y ngày u cô còn l y c có chuy n mu n nói v ị Hà Sa, nh ng sau ó thì mang c m n bàn Hà Sa n. Ph ị ng H ị không ph ị là ng ị ch ị ng, th nên c ng không ị tìm cô. Hai a d n tr nên xa cách.

Th r ị, s ki n dòng ch trên b ng ã trôi qua nh ch a t ng x y ra. Dù gì thì v n còn r t nhi u v ị c ph ị làm, ph ị h c t m ị ti ng Anh, ph ị làm bài t p, ph ị tr bài ki m tra, ph ị nghe th y L u liên t c “ ”.

N u không c bi t tâm thì ch c c ng ã quên r ị. Tr phi ai ó t nhiên nh c l ị, thì c ng ch bàn tán m t lúc. Nh ng nh ng l ị bàn tán ó, Ph ị ng H ị không nghe th y. Cô c ng không ý, h ị ó, cô ch chuyên tâm thích Tr n T m.

Nhi u lúc Ph ị ng H ị c ng c m th y l loi, m c dù Tr n T m, Ki u Nhiên và Tri u Di p u r t t t v ị cô, nh ng có nh ng v ị c ch có con gái m ị cùng làm c. Ví d cùng nhau ị v sinh, m n dùng cá nh c a nhau, nói chuy n v ị nhau trong gi h c, bu ị tr a trao ị v ị nhau v b phim truy n hình, xu ng c ng tin mua n v t...

Không b n n nào cùng Ph ị ng H ị làm nh ng v ị c này, cô nói h ị ó cô ã quen r ị, cô t ng mình s ph ị s ng nh v y trong su t ba n m.

Tuy nhiên, Lâm Gia M t ã xu t hi n.